

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

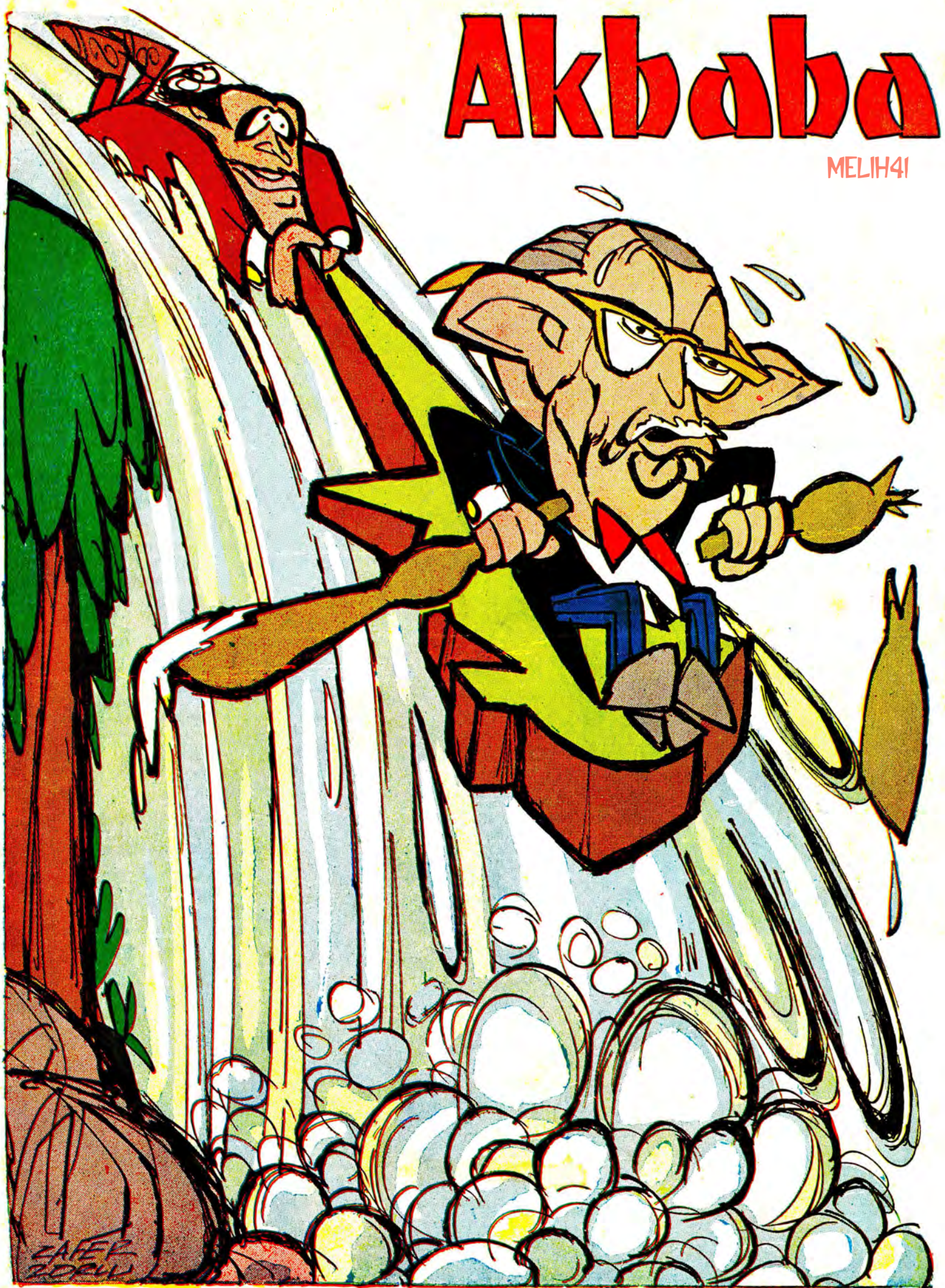
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

MELIH41

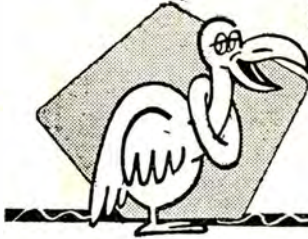
Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

"Seçkinlerin giyimi"

Akbaba

«GEREKEN YAPILMAKTADIR»

BİRÇOK çıban başlarının olgunlaşmaya başladığı, biriken suların çıkış noktası bulamayıp barajları zorladığı bir ortamda olduğumuz besbelli. Zamanın bizim için birçok başka ülkeden daha önemli olduğu, bol keseden harcamak yerine tam verimle değerlendirilmesi gerektiği de ortada.

Bu yukarıda söylediklerimizi sözle yalanlayan yok da, davranışla yalanlayan çok. Zamanın değerini herkes kabul ediyor ama; kendi tembelliği yeterli değilmiş gibi başkalarını köstekleyenler de çok.

Bir de heyecan düşkünleri var. Meclis kendine kırksekiz tur attıktan sonra ancak başkan seçebilir. Her gün bir yerlerde birtakım toplantılar yapılırken, halk zaten olanlara akıl erdiremezken, tüm bunlara «esrarlı» bir hava verilerek bir de bilmece ögesi katılıyor.

«Falanca yasayı görüştüğünüz doğru mu bayım?»

«Burası açık bir ülke. Öyle bir yasa verilirse el altından verilmez. Her şey açıkça cereyan etmektedir.»

«Yarın ne görüşeceksiniz?»

«Bunu sırası gelince açıklarız. Açıkça görüldüğü gibi her şey apaçıktır. Evvelallah gücümüz kuvvetimiz yerindedir. Korkulacak bir şey yoktur. Açık ülkelerde gizli kapaklı iş yoktur.»

«Ya sizin görüşünüz nedir bayım?»

«İç ve dış güvenliğimiz bizim için her şeyden önce gelir. İç ve dış güvenliğimizi korumak için demokrasinin gerekleri içinde gerekenleri açık kanallardan geçerek gerektiği gi-

bi yapmak gereklidir.»

«Ya siz ne dersiniz tüm bunlara? Yoksa bir şey mi oluyor?»

«Biz yeni bir külâh önerdik. Onlar külâh değil de kep giymek isterlerse, kendi bilecekleri iş. Bakarız, onların önerdiği kep bizim külâhimizden iyiyse, daha ucuzsa, onu yaparız.»

«Siz bayım?»

«Ben şapka ticaretinden pek anlamam. Bana kalırsa, aldığımız bu kararın ışığında hareket etmemiz en doğru yoldur.»

«Hangi kararın?»

«Günü gelince açıklarız. Bizim gizli kapaklımız olmadığı gibi, endişeye de mahal yoktur.»

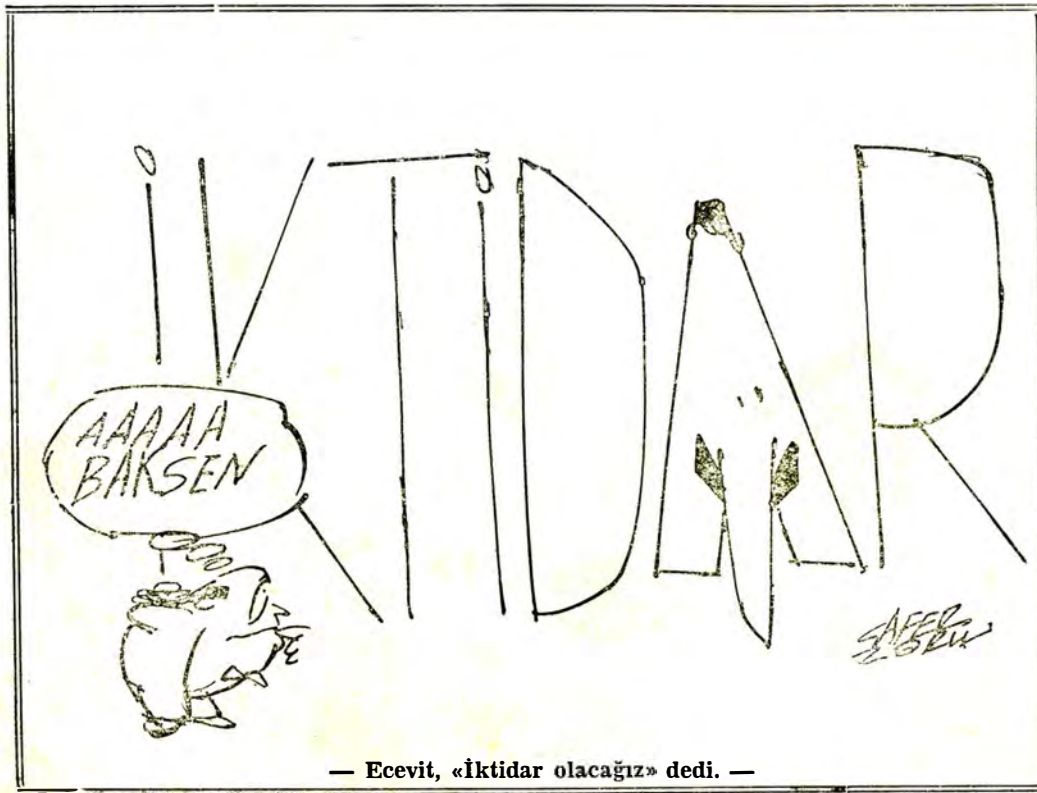
Kısacası; bol lâkırdı, kıt yapım... Sürüncemede bırakılan işlerin sayısını ortaya çıkarmak için bir komisyon kurulsa, bu sayma işleminin de sürüncemede kalacağına inanıyoruz. Bu arada sürüncemede kalmayan işler de var. Çeşmeler henüz akarken kovalar dolduruluyor. Hangi çeşme, hangi kova mı? Şapkacı dükkânının önündeki çeşme. Kovanın deliklerini tıkamak için gereken yapılmakta.

Bu satırlarımız karışık görünüyor. Suçu bizim değil. Ortama uymak için böyle olduk. Gazete okuyup radyo dinlemekten, televizyon seyretmekten hep. İnsanların en büyük yeteneklerinden biri, çevrelerine uya bilmeleridir. Ancak bizim de kafamız karışır arada bir. Biliyorsunuz, esrarlı işler yüzünden...

Aslında «esrarlı» olan hiçbir yanı yok ortamın.

«SIRTIMDAKİ MAYMUN!»

— Ecevit, «İktidar olacağız» dedi. —

Olanlar açık ve seçik.

Günün koşullarından memnun olanlar, bunların sürüp gitmesini istemektedirler.

Günün koşullarından memnun olup da değilmiş gibi görünenler, memnun olan ve görünenlerin çabalarını baltalar görünüş aslında onlara yardımcı olmadılar.

Günün koşullarından gerçekten memnun olmayanlarsa... Onlar kılın umurunda?

Her şey bir mantık dizisi izlerken, dolaplarda hortlaklar aranmakta, cin kaçırma törenlerine benzer işler yapılmakta.

Birtakım dolaplar dönüyor dönmesine. İyiniyetli yazar - çizer - aydın takımı bu dolapları gün ışığına çıkarmaya çalışıyor ama, işlerin bütün karıştırılması karşısında so-luksuz kalıyor çoğu zaman. Değer yargıları altüst. Daha doğrusu paradan başka değer ölçüsü kalmamış gibi. Toplumun birçok kesimlerinde kısırlık duyguları kök salmış. Umutsuzluk yaygın bir hastalık.

Kısacası...

Sorunlarımıza, bin düğümlü bir yumak görünümü verilmek isteniyor. Böyle bir ortamda, olayların nedenlerine inebilmek için karmaşık değil, basit düşünmek gerektiği gör-rüşündeyiz.

Bunu beceremezsek yine «endişeye mahal yok.»

Çünkü...

«Gereken yapılmaktadır.»

AKBABA

Liderlerle Konuştuk... YENECEĞİZ Vedat Saygel

BAŞALİSTİRİCİNİN:

— On dakika ara! diyen sesini duymamızla, salona dalmamız bir oldu! Kolay mı, MC liderlerini bir arada bulmak, kendilerinden 1976 yılının ilk demecini almak için başkent sokaklarında gündüz izlerini arıyorduk. Sonunda bulmuştuk işte! Bulmasına bulmuş-tuk da, sayın liderlerimizi tanımak-ta oldukça güçlük çekmiştik. Biri el-lerini açmış, önündeki araba dingi-lini andıran ağırlıkları dua gücüyle kaldırmaya çalışıyordu; biri, tek ba-sına karate gösterisi yapıyordu; ü-çüncüsü minderde ileri geri taklalar atıyor; dördüncüsü eldivenleri tak-mış gölge boksunu yapıyordu. Eh, po-litikanın her şeye bulduğu bir yer-de, sporun da politikaya karışması-nı kimsecikler yadırgamazdı elbet.

Terini soğutmamak için on dakı-kalık araya rağmen gölge boksunu sürdüren ünlü liderin yanına sokul-duk Hocasından taktik aldıkça yum-rukları boşluğu dövüyordu:

— Bir sağ... Bir sağ daha... Solu-nu kapat! Sağ, sağ... Gördün mü bak, soldan bir yumruk daha al-dın!

Gerçekten yumruğu yemişcesine soluk soluğa oturdu yere. Daha biz: — Günden güne ağırlaşan iç ve dış sorunlar karşısında neler düşü-nüyorsunuz? derken...

— Hükümet programında öğren-mek istediğiniz her şeyin cevabı mevcuttur, diyerek susturdu bizi. Bir hükümet vardır ortada. Bu hükümet programsız değildir. Önce hükümet kurulur, daha sonra pro-gramı yapılır. Biz bunu yapmışı-dır. Bu yapılmıştı ne olurdu? Programsız bir hükümet olurdu. Hükümetler programsız olmaz. O-lur diye çıkarsa, bunu ispat etme durumundadır.

Sorumuz yanıtlanmıyorsa teşek-kürü basıp ikincisine geçtik:

— Efendim. 1975 yerli ve yabancı basın tarafından hareketsiz geçmiş bir yıl olarak kabul ediliyor. Aynı görüşte misiniz?

— Külliye yalandır! Hareketsiz yıl demekle, memlekette yaprak bile kimıldamamış demek isteniyorsa, yalandır! Eli kolu bağlanmış hareket-siz bir hükümetten iktidarı devral-dığımız tarihtir 1975. Lice depremi bu tarihten sonra meydana gelmiş-tir. Hani depremi de öyle... Bütün Türkiye'de yer yerinden oynamıştır! Elimizle yardım götürmüştüzdür fe-lâket bölgelerine. Yeni konutlar ya-pmışızdır. Ben size birşey diyeyim mi?

— Buvrun beyefendi.

— Türkiye hareketsiz değildir. Hem deprem kışının memleketin tam göbeğinden geçtiğini bileceksin, hem hükümeti baskınlıkla itham edeceksin, olmaz! Bevnemilîl komü-nizmin tezahürü bir ovundur bu.

— Efendim, bevnemilîl komü-nizm dediniz de aklımıza geldi: Böy-le bir tehlikenin varlığını ortamızın olan diğer partiler de kabul edivor-lar ama tedbir konusunda hepsinin düşüncesi avrı. Biri, komünizm fu-karalık ve işsizlikle gelir derken bir başkası, suçu, millî ve mânevî eği-timden vaksun oluşumuna viiklîyor. Sizin görüşünüz nedir acaba?

— Hepsî haklı. Komünizm fu-ka-ralıkla gelir. İşsizlikle gelir. Mâne-

vi inançların zedelenmesiyle gelir. 1976'da başlıca hedefimiz, bunlarla savaşmaktır işte!

— Nasıl yani?... Bir örnek vere-bilir misiniz?

— Çalıştırıcısının bir işaretiyle ayağa kalkıp, gölge boksuna devam eder-ken yanıtladı:

— Şimdilik söyleyeceklerim bu ka-dar. Gerisini arkadaşlar anlatır size.

— Solunu kapat! Sağ... Sağ... Hah, hep böyle vur işte!

— Boksörle çalıştırıcısının arasında geçerek, az önce karate yapana yö-nelttik aynı soruyu.

— Bu adını ettiğiniz şeyin nasıl geleceği hiç belli olmaz, dedi. Köklü dışardadır ve faaliyetini yeraltında sürdürür. Tehlikeyi savuşturmanın tek yolu, olayları iyi değerlendirip, bizden olanlarla olmayanları tesbit etmektir önce.

— Nasıl tesbit ediyorsunuz?

— Çeşitli yöntemlerle... Bunlar-dan biri, saç ve bıyık biçimine ba-karız.

— Diyelim saç da, bıyığı da yok. — Okuduğu gazeteye, dergiye ba-karız.

— Diyelim gizli okuyor.

— Kullandığı silahın markasına bakarız.

— Diyelim silah kullanmıyor.

— Yooo... Bakın bu olmaz işte! Hangi taraftan olursa olsun bir si-lâh bulundurulur üstünde. Kimlik dü-z-danını, okul pasosunu taşıy gibi si-lâhını yanında taşımak zorundadır insan!

— Diyelim sabah telaşla evden çı-karken unuttu...

— Onun da kolayını bulur bizim-kiler. Bir köşede karşısına çıkarlar, partimize kayıtlıncaya dek gereke-ni yaparlar!

— Peki, konuyu değiştirelim bi-raz. 1976 için yürürlüğe sokmayı dü-şündüğünüz birtakım projeleriniz var mı?

— Var ve gördüğünüz gibi çalışı-yoruz. Hedefimiz, fukaralık denen canavarın başını ezme ve ardından bütün güçlükleri birer birer yen-mektir!

— Makarios, «Yeni bir güç dene-mesinde bulunacağız» dedi. —

Tuuu!

— Özel bir plânınız var mı, nasıl yeneceksiniz?

— Çok yumuşak, çok kıbar bir ses yanıtladı sorumuzu:

— Vardır efendim. Her güçlüğü yenmenin bir kolaylığı vardır.

— Baktık, haltere çalışan lider, ö-nündeki ağırlıkları el değdirmen kaldırabilmek için okuduğu duayı bitirmiş, karateciyle yaptığımız soh-bete girmişti.

— Bir sistem geliştirdik, elbirli-ğiyle ona çalışıyoruz şimdi. Aramız-da kalmasını rica ederek gösterebilir size.

— Yer jimnastiği yapan arkadaşını çağırdı yanımıza:

— Bir devle bir insan aynı güçle sahip değildir. İç ve dış sorunlar karşımızda bir dev heybetiyle durur-ken, üstesinden gelirim diyerek tek başına karşısına dikilmek akılhlık değildir. Bu sebeple dört parti ola-rak bir araya geldik. Ve Allahın iz-niyle yeneceğiz!

— Efendim çoğu sosyal, siyasal ve ekonomik birliklerden meydana gelen sorunları sportif oyunlarla et-kisiz hale getirmek sizce mümkün mü?

— Mümkündür efendim. Biz bu düşüncemizi vaktiyle, ikili koalisyon ortamımıza da söylemiştik ama akıl-ları yatmamıştı. İman gücü ile in-san gücü bir araya geldi mi, yenil-meyecek güçlük yoktur. Sorunlar, karşımızda bir dev gibi duruyor de-dik. Bakınız, bu dev nasıl altdedir? Bendeniz, ülkümden yatıştırıcı sözlerle yavaş yavaş yanına gele-cağım. Arkadaşım hissettirmeden, bir-dirbir oyunundaki ebe gibi bütölüp, arkasında duracak. Bu işlem ta-mamlandı mı, gölge boks yapan arkadaşımı, karateci arkadaşımı bü-tün güçleriyle Yaradana sığınıp, gö-

zünüzün üstü budur diye vuracak, dev yerde!

— Şimdi buna çalışıyorsunuz de-mek.

— Evet efendim, uygulamaya ge-çinceye kadar da çalışacağız!

— Kalkınma hakkındaki düşünce-leriniz?

— Efendim kalkınma sorununu ikiye ayırmak gerekir önce Maddî kalkınma ve mânevî kalkınma. Mâ-nevî kalkınmayı gerçekleştirmeden, maddî kalkınmadan söz etmek, a-besle işgal etmek olur. Mânevî kal-kınmanın gerçekleşmesi, beş vakit namaz esasına dayanır. Bu nedenle işe TRT'den başlamak gerekir. Or-taklarımızın rızasıyla o önemli ku-ruluşun başına bir müezzîn ile bir imam getirebilirsek, amacımıza yarı-yarıya ulaşmış sayılırız. İkinci etap-ta, millette toplu namazlara başlan-ması gelir. Kırk milyon kişinin tek tek ibâdet edip Tanrı'dan dilekte bu-lunmasının etkisi başkadır, birlikte secde etmesi daha başkadır. Memle-ketimizin gelir kaynakları mahdud olduğuna göre, eksiklerimizi gider-mek için ya borç bulmamız gerekir, ya bol bol fabrika kurmamız. En dost bildiğimiz ülkelerin bile kolay-ca ambargo koyabildiklerini göz ö-nüne alırsak tek yolu kalıyor bu-nun. Ne Amerika'ya, ne Almanya'ya rica edeceğiz. Kırk milyonumuz bir-den ellerimizi açıp, muhtaç olduğumuz tesisleri Tanrı'dan isteyeceğiz.

— Ortaklarımız görüşünüze katılı-yorlar mı?

— Karşılaştığımız en büyük güç-lük de buradan doğuyor ya... Katıl-mıyorlar efendim. Tek başımıza iktidar olabileceğimiz 1977 yılına ka-dar da katılacaklarını sanmıyorum.

— Son bir sorumuz var size: Mec-lislerdeki başkanlık seçiminin uza-ması yurdumuzu karışılması güç bir bunalımın eşğine getirdiği söy-leniyor. Ne dersiniz?

— Doğrudur. Ama bunun sorum-luluğu ve günahı bize yüklenemez. Biz ortaklarımız «Bizim kırk oyu-muz var» dedik. «Bir aday göstere-lim, 186 oyduk da siz verseniz bu sorun çözülür.» Bildiğiniz gibi elleri varıp da vermediler efendim. Oysa daha ilk turda meclis başkanını se-çer, parlamentomuz çalışmaya ge-çerdi.

— Teşekkür edip yanından ayrılrken aynı soruyu karateciye sorduk.

— Günahı vebalı bu işi bunca za-man uzatmanın boynuna, dedi. Söy-ledik kendilerine. «Üç oy bizde var» dedik. «223 oy da siz verseniz gûna-ha mı girersiniz?»

— Sormadığımız halde, kapıdan çı-karken gölge boks yapan sokuldu yanımıza:

— Bütün suç bizi ortaklarımıza

muhtaş eden ana muhalefet partisin-
de, dedi. Tuttuğumuz aday ne güzel
tam 223 oy almıştı. Sırf iktidarı hal-
kın gözünde güçsüz göstermek için
3 oy da onlar vermediler. Hem ben
size bir şey diyeyim mi?

— Buyrun beyefendi.

Üzgün, gülümsedi:

— Bu işin uzaması pek öyle gözü-
nüzde büyüttüğünüz gibi değildir.
Hürriyetçi demokrasilerde buhranla
sık sık karşılaşılır. Ama bunun çö-
zümü gene parlamentonun içinde a-
ranmalıdır. Böyle kapalı spor sa-
lonlarına gelip, antrenman yapanla-
rın işlerini aksatarak aranmaz. Bi-
zim bugün için en büyük eksikliğimiz,
neyin ne zaman nerede yapılacağını
bilmememizden doğuyor.

Özür dileyip yanından ayrılırken
sorduk:

— Bunları da yazalım mı efendim?

— Yazın, dedi. 1976 yılında fukara-
lık başta olmak üzere bütün güçlük-
leri yenmek için var gücümüzle ça-
lıştığımızı da yazın.

Çektik kapıyı. Uzaktan uzağa boks
hocasının verdiği talimat duyuluyor.
du:

— Solunu kapat! Çak şimdi sağı-
mı!...

Vedat SAYGEL

— Huzuru bozanlar cezalandırılacak. —

— Açım... İşsizim!..

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

1976'da Yurdumuzda ve Dünyada Neler Olacak?

OCAK

Afrika'nın bu ayı kargaşalıkla dolu
Silâhla aranacak bağımsızlığın yolu,
Bölgesel savaşlarla barış güvercininin,
Sanırız tutmayacak artık kanadı kolu!

ŞUBAT

Yağışlar nedeniyle toprak doyacak suya
Bir bolluk, bir bereket, kuralım hayâl bu ya;
Kalkınma nutukları ninni gibi gelecek
Erbakan konuşurken dalacağız uykuya!

MART

Kazancınızı bu ay çarçur etmeyin sakın
Sıkıntıya düşmeniz bizce oldukça yakın.
Yüzde doksandokuzu yatırımlar vergilere,
Bir somunla bir günü geçiştirmeye bakın.

NİSAN

Asya'da sağlanırken güvenlik, huzur, barış,
Ateş Ortadoğu'yu saracak karış karış.
Bakalım hangisinin zaferiyle bitecek
İki süper devletin arasındaki yarış?

MAYIS

Bomba gibi bir olay tüm dünyayı saracak
Burton'dan ayrılan Liz başkasına varacak.
Milyarlarca aç insan tartışırken olayı,
Eloğlu ayağından pabucunu çalacak!

HAZİRAN

Kıbrıs sorunu gene tarafları sıkacak
Şapkacı Çağlayangil mesleğinden bıkacak.
Bıtsios'un başına uymayan kasketlerle
Bir işporta donatıp pazarlara çıkacak!

TEMMUZ

Demeçlerle bitecek yılın şu ilk yarısı,
Yalan söyleyen dili soksun eşek arısı!
Bunalar pek çok ülke seçim yenileyecek,
Dileyelim Tanrıdan başımıza darısı.

AĞUSTOS

Cephe gedik verecek ramazana girerken
Ortaklık bozulacak birleşiyorlar derken.
Herbiri diğerini kısıracak ansızın,
İftar topundan önce oruçlarını yerken!

EYLÜL

Sonbahara girerken değişecek havamız
Üşüüp örtünecek biraz Havva anamız.
Değer kazandı derken epey fire verecek
Doların karşısında bizim aslan paramız!

EKİM

Dert yüküyle gelecek bu yılın Ekim ayı
Dar boğaza sokacak şımaran Avrupa'yı.
Ortak Pazar esnafı yollara dökülecek,
Kredi bulmak için dolaşacak dünyayı!

KASIM

Kim ne olursa olsun kuru bizim tuzumuz
Yokluğuna benimsedi kızanımız kızımız.
Sermayeyi durmadan kediye yükledikçe,
Tükenmeyen bir güçle çoğalacak hızımız!

ARALIK

AKBABA'mızın yaşı elli beşe erecek,
Halkla gönül gönüle ve elele verecek.
Haksızlığın üstüne yürüyecek durmadan,
En asık suratları kolayca güldürecek!

Nüsret VEDAT

Falanjistler!

Yoz Yüreklestani

Sulhi Dölek

LOKMAN HEKİMİN İZİNDE

YOZYÜREK doktor oldu, cama levhayı asıp beklemeye koyuldu:

DR. YOZYÜREK
Genel Tababet
Diş çekilir, kulak yıkanır,
kulunç kırılır.

İlk gelen hasta, ne dediğini pek de bilmeyen yaşlı bir adamdı. Karını, belli, ayakları, her yanı ağrıyordu. «Hiçbir doktor anlamıyor derdimden,» diye söylendi. «Son umudum sende. Bana iyi bir ilaç ver oğul, gözünü seveyim.»

«Kolay amca, kolay,» dedi Yozyürek. «Otur şöyle.»

«Yalnız...»
«Aç ağzını. Aaa de bakayım... Yalnız ne?»

«Aaa... Benim param yok yalnız.»
«Kalk,» dedi Yozyürek.

«Gırtlığıma bakmadın bile oğlum.»
«Senin derdin büyük amca. Seni ben bile iyi edemem. Kalk git.»

«Nedir benim derdim oğlum?»
«Param yok. Bundan kötü dert mi olur?»

Yaşlı adamın gözlerinde sinsice bir parıltı belirdi. «Benim param yoksa senin de diplomam yok. Beni iyi etmezsen canına ot tıkarım. Gidip şikâyet ederim.»

Çetin bir cevize çatıldığını anladı Yozyürek. «Ne biliyorsun diplomam olmadığımı?»

«Yalnız ben değil, tüm mahalle biliyor. Gene bir sahte doktor gelmiş diye söylentiler aldı ortahğı.»

Yozyürek gidip perdeleri çekti. «Diplomam olmasa da gerçek doktorlardan aşağı kalmam.»

«Öyleyse beni iyi et.»

«Bu pis odaya ayda ikibin lira kira veriyorum. Bedavaya kimseye bakmam.»

«Sevabına bakıver oğlum,» diye yalvardı ihtiyar.

Yozyürek adamcağızı dövüp merdivenlerden aşağı attı. Bir dakika sonra yeniden kapı vuruldu. Gelen aynı yaşlı adamdı. Bu kez kuruntu falan değil, gerçekten bir doktora gereksiniyordu. Yumruk gibi bir şiş vardı kafasında. Yozyürek parasını peşin aldıktan sonra adamın alnına bir bant yapıştırdı.

«Ellerin dert görmesin,» diye dua ederek çıkıp gitti Yozyürek'in ilk hastası. Bir yandan da yine kıcına tekme geliyor mu diye kaçamak gözlerle arkasına bakıyordu.

KİNCİ gelen, apartman kapıcısının karısıydı. Yozyürek bu ya pıda kapıcıya ne gerek olduğunu başından beri anlayamamıştı. Kendi muayene yerinden başka bütün daireler randevueviydi neredeyse. Koridorda yarı çıplak kadınlar dolanıyordu her saat. Yozyürek mesleğinin geleceğinden yana tasalanıyordu haklı olarak. Sarhoş genelev müşterilerinin büyük burduğu bir yerde doktorluk mu yapıldı? «Yapılır, yapılır,» diye karar verdi Yozyürek. «Kimbilir ne hastalıklar kapıyorlardır!»

«Kapıcı aydatınnan kalüfifer parasını almaya geldim,» dedi kapıcının karısı yılmış yılmış.

«Gel,» diye kadını içeri çekti Yozyürek. «Bak şöyle çevrene.»

«Baktım,» dedi kadın. «N'olmuş? Bombok bir yer işte.»

«Var mı burada kalorifer radyatörü? Hem olsa bile, yaz ortasında ne kaloriferi bu?»

«Kalüfifer radyosunu neyi anmam ben. Kontratoda yazıyor. Kalüfifer parası sana ayıt. Öteki kiracılar üşıyorlarmış.»

«Kıplarına bir don giyerlerse üşı. mezler. Para mara yok!»

«Sen bilin,» deyip çıktı gitti kadın.

Az sonra kapıcı kendisi geldi. Boyu iki metreye yakındı. Yozyürek kapıcı aidaıyla kalorifer parasından başka bir de bahşış verdi adama. Sonra oturup yeni bir levha yazdı:

DR. YOZYÜREK
Zührevi Hastalıklar
Mühassısı

Camdaki levhayı bu yenisiyle değiştirdi. Oturup beklemeye koyuldu. Beklerken uyuyakaldı. Düşünde babasını gördü. Babasını gerçekte hiç görmemişti. Bu yüzden; ne zaman babasını düşünde görse, babasının yüzü boş olurdu. Hani lunaparklarda falan tablolar vardır, deliğine kafanızı sokup fotoğraf çektirirsiniz... Onlar gibi işte...

KAPININ vurulmasıyla uyanı.

Gelenler bir ana, bir kızı. Daha doğrusu Yozyürek öyle tahmin etti. Kız geğgençti. Kadınsa onun anası yaşındaydı.

«Zühreviye hekimini sen misin?»

«Evet?»

«Kızıma bir bakıver. Zühreviyesi bozuldu.»

«Nereden biliyorsun?»

«Bilmez olur muyum? Arabaya atıp Emirğan'a götürmüşler bunu. Yapmadıklarını bırakmamışlar.»

«Ne zaman?»

«Dün.»

«Böyle zührevi hastalık olmaz. Olsa da bu kadar çabuk ortaya çıkmaz. Senin kızının ırzına geçmişler.»

«Aynı şey. Ben burada Almanca mı konuşuyorum? ırzına geçmişler, zühreviyesi ondan bozulmuş.»

«Senin kızına doktor değil, polis gerek. Doktor da gerek ama, benim gibisi değil. Ruh doktoru.» Kıza döndü Yozyürek. «Faala sarsıntı geçirdin mi?»

Onaltısında ya var, ya yoktu beri.

ki. Burnunu çekti. «Yok,» dedi. «Araba yeniydi.»

Yozyürek odadaki tek koltuğa çöktü. Bir sigara yaktı, bir de kadına uzattı. Kadın omuz silkti.

«Siz en iyisi polise gidin, şikâyetinizi yapın. Suçluları tanımlayabilir misin?»

«Elbet,» dedi kız. «Tümü erkekler.»

«İyi işte,» dedi Yozyürek. «Gidin polise.»

«Geçen sefer gittik polise,» dedi kızın anası. «Bir yarar çıkmadı.»

«Hangi geçen sefer?»

Burnuyla kızını gösterdi kadın.

«Bunun bir ablası var. Aynı şey onun başına da gelmişti. Onu da arabaya atıp Emirğan'a götürmüşler, yapmadıklarını bırakmamışlar. Polise gittik. Olmayacak şeyler sorup kızı utandırdılar. Sonra da savdılar başlarından. Dişi it kuyruk sallama-yınca erkek itler peşinden gelmez dediler.»

«Başka kızın var mı senin?»

«Bir tane daha var, ne olacak?»

«Kaç yaşında?»

«Ondört.»

«Vakit geçirmeden al onu, Hayırsız Ada'ya götür.»

«Nedenmiş o?»

«Oradan arabayla Emirğan'a gitmek zor.»

Sigarasını içip dertli dertli düşünüyordu Yozyürek. «Ah bu kadınların çilesi! Ah bu erkeklerimizin çilesi! Ah bu benim çilemi!»

«Yardım et bize oğlum.»

«Benim elimden ne gelir ki teyze?»

«Yardım et işte. Doktor değil misin?»

«Değilim,» dedi Yozyürek. «Ben sahte doktorum.»

«Olsun. Yine de yap bir şeyler. Beyaz gömleğinin onuru için.»

«İyi ya,» dedi Yozyürek. «Kızına iş bulmamı ister misin?»

«İsterim,» diye sevindi kadın. «Hiç değilse çocuğuna bakacak parası olur.»

«Ne çocuğu?»

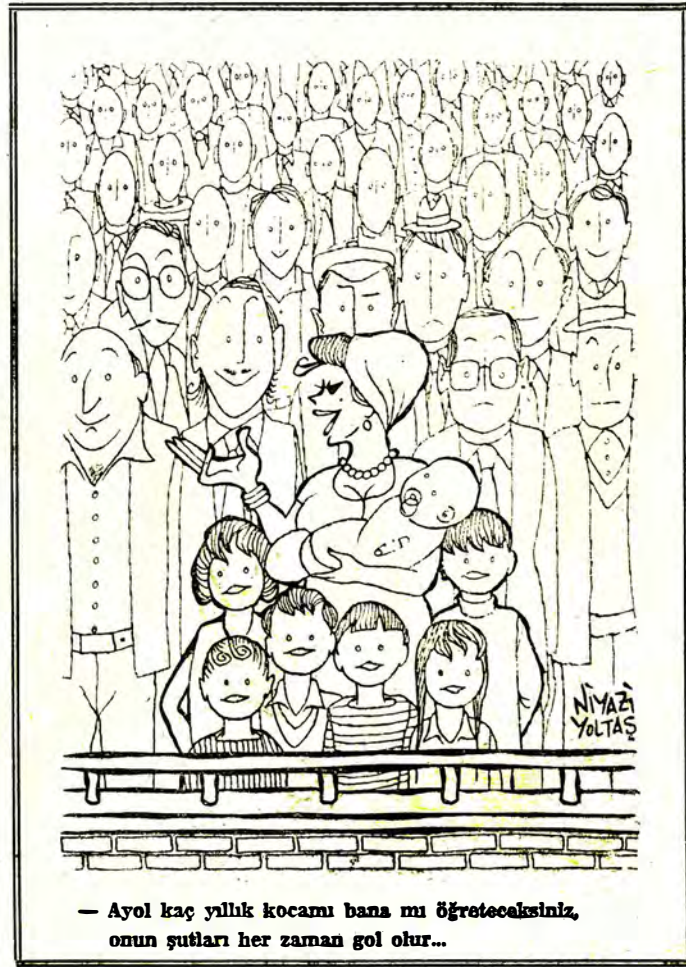
«Belki gebedir.»

«Doğru,» dedi Yozyürek. «Siz şimdi üst kata çıkın, kapıyı çalın, benim selâmımı söyleyin. Kızına iş verirler orada. Hatta istersen sana da iş verirler.»

Yozyürek yalnız kalınca, «Ne kötüyüm ben,» dedi yüksek sesle. «Ben neden böylesine kötüyüm?»

Kafasını odasının nenden kabarmış pis duvarlarına vurdu bir kaç kez. Camdan levhayı aldı Sırtından beyaz gömleği sıyrıldı.

Sulhi DÖLEK

— Ayol kaç yıllık kocamı bana mı öğreteceksiniz, onun şutları her zaman gol olur...

BURASI ANKARA

Fikret Özyam

ÖĞÜNMEK GİBİ OLMASIN AMA...

DİKKATLİ okurlarımız hatırlar sanırım, bundan birbucuk ay kadar önce, Meclis Başkanlığına Kars CHP milletvekili sayın Kemal Güven'in —eninde sonunda— seçileceğini, seçilmesi gerektiğini nedenleriyle yazmıştık. Cenabı Allah yüzümüzü kara çıkarmadı da aklarımda Akbaba okurlarına, nedeni mi? Şey canım, öğünmek gibi olmasın ama, Kemal Güven Millet Meclisi Başkanlığına seçildi de...

Tabii bu seçilmeye, MC'nin Erbakan kanadı fena halde bozuldu! MC, pek de sessiz olmayan çatırtilar içinde şüralar. Sayın Başbakan, «Yok bööle bişey» diyorsa da O'nun demek istediği başka, var da Başbakan bunu Demirel'ce söylüyor, ortaya çıkıp «vaaaadır» diyecek hali yok ya... Demirel'ce diye bir «anlatım biçimi» ni artık ülkede bilmeyen kaldı mı? Rus Başbakanı Kosigin bile öğrenmiştir. Hani şu sıralar çok görüştür konuşuyorlar da... «Beynelmillel Komünizmden» pek yakından Demirel, Beynel millel Komünizmin, diyor ki «ağababası» Kosigin ile Ankara'da Başbakanlıkta «başbaşa» konuştular uzun boyu...

Ahn size hoş bir deyim daha! Başbaşa konuşmak... Eğer birisi sigara içmek istediye başım çekivermiştir ve «başbaşa» durumu bozulmuştur. Kosigin'i bilmem ama, bilmem Demirel «müskirat» kullanmaz, sanırım ayran'a bayılır, ne de olsa köylü çocuğu, tabii alınmasın çok gelişmiş köylü çocuğu demek istedi.

Köylü dedim de aklıma düştü... Ahn bir hoş deyim daha... Aklıma düştü... Nasıl düşer akla? Pat diye mi, yavaş yavaş mı? Ne bileyim ben? Geçenlerde sevimli meslekdaşım Çetin Altan geldi Ankara'ya, bir geceyi sabaha dönüştürdük sayılır. O söyledi biz dinledik, anlatacağı şey

o kadar birikmiş anlaşılan, bizim biriken şeyleri açıklamak olanağını ne ben ne de Cüneyt Arcayürekbula bildik... Çetin Altan diyor ki, biz köylü bir toplumuz. Başbakanımız köylü, bakanlar öyle, parlamenterler öyle, hattâ iyi yazar çizerlerimiz de köylü... Ama her konuya bu açıdan, yâni dar açıdan bakıyoruz, köylü gözü ile... Türkiyemizi bir köylülük kaplamış... Eh, Çetin'in gözüyle bakınca, vallahi Çetin haklı çıkıyor... Tabii bu durum, kent soylularını tedirgin ediyor, onlar da haklı... Bunları yazıyorum, tabii ben de haklıyım... Ola ki Çetin alınacak, Çetin de haklı. Peki kim haksız? En iyisi şu köylü topluluğu olmasa, adamlar politikada, adamlar edebiyatta, adamlar sanatta hep öndeler, hattâ alım satımında... Al sana bir ülke sorunu daha!...

YANGIN

BİZİM basın da bir tuhaf dönemde... Lince ilçesi yerle bir oldu, üç-beş bin kişinin canı gitti, mal diye bir şey kalmadı, ortalık kar-kış millet hâlâ çadırlarda! İstanbul'da bir çarşı, iki üç han yandı diye ortalıktaki velveleye baktım da şaşırıp kaldım Lince depreminin sonuçlarına bakıp... Çetin'in «İstanbul dükalığı» sözü düştü aklıma, «çatı» diye. Aklim başıma geldi, neden bu velvele diye... Bilmem anlatabiliyor muyum? Yine de geçmiş olsun, kazadır, gelir insanların, çarşıların, hanların hamamlarının başına... Haaa, vergi kontrolü sıkışınca böyle yangınlar çoğalmış diyor Tercüman gazetesi...

SINAV DEYİP GEÇMEYİN

Çalışma Bakam Ahmet Tevfik Pak-su kardeşimiz MSP'lidir... Çalışma Bakanlığında Yurt Dışı Ataşeleri alınacak, bir sınav açıldı; açılır açılır, oradaki bazı soruları size de soracağım, bakalım Ataşe olabilecek nitelikte misiniz?

Hazır olun, soru:

HERKESE BİR KONUT
İŞSİZE İŞ
REFAH

TRAŞ VE ÖTESİ!

1 — Telif hakkı İslâm'da var mıdır? Varsa doğru mudur?

2 — Kur'an'da Kur'anı öven âyet hangisidir?

3 — İslâm sosyalizmi mümkün müdür?

4 — Adalet mülkün temelidir ve hayatta en hakiki mürşit ilimdir, sözleri kime aittir? (Cevap: Hz. Ali)

5 — Allah sözü hangi dilden gelir?

6 — Türkiye'de turizmin yararına inanıyor musunuz?

Şimdi bir yazılı sınav sorusu, yukarıdakiler sözlü sorulardandı:

«Viyana Türkler tarafından kaç kere muhasara edildi? Ordunun başında bulunanlar kimlerdi yazınız.»

Eğer bu sorulara doğru cevap verirsiniz, size Bankasının iki kitabını vereceğim ve dışarı Ataşe olarak atayacağım, veremezseniz karışmam...

BU ÇAĞRI GEÇERLİ Mİ?

Bir çağrı geldi:
«Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri Müdürü Cavit Mutuş

Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri İskenderun Demir ve Çelik Fabrikalarının 28 Aralık 1975 pazar günü saat 11.00'de yapılacak olan açılış törenine teşriflerinizi saygı ile rica eder.»

Sanırım komşu ülkenin Başbakanı bay Kosigin de almıştır bu çağrıyı, O'na elden değil de bizim Başbakan Demirel tarafından sunulmuştur. Kosigin de atlayıp uçağa gelmiştir. Evet, bunda ne var diyeceksiniz, hiç canınızın sağlığı diyeceğim, ama sözüm daha bitmedi ki!...

«TC Resmi Gazete Kuruluş Tarihi: (7 Teşrinievvel 1336) 7 Ekim 1920 — Sayı: 15451 Tarih: 27 Aralık 1975 cumartesi — Kararnameler sayfa: 7 — Karar sayısı: 7/10728

Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Başkanı Cavit Mutuş'un başka bir göreve atanmak üzere görevinden alınması ve bu suretle boşalan Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Başkanlığına Yüksek Mühendis Dr. Rüsen Geziç'i'nin atanması; Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının 23.5.1975 günlü ve 3346 sayılı yazısı üzerine, 12.3.1964 tarihli ve 440 sayılı kanunun 8,10 ve 657 sayılı kanunun değişik ek geçici 9 uncu maddelerine göre Bakanlar Kurulunca 23.5.1975 tarihinde kararlaştırılmıştır.»

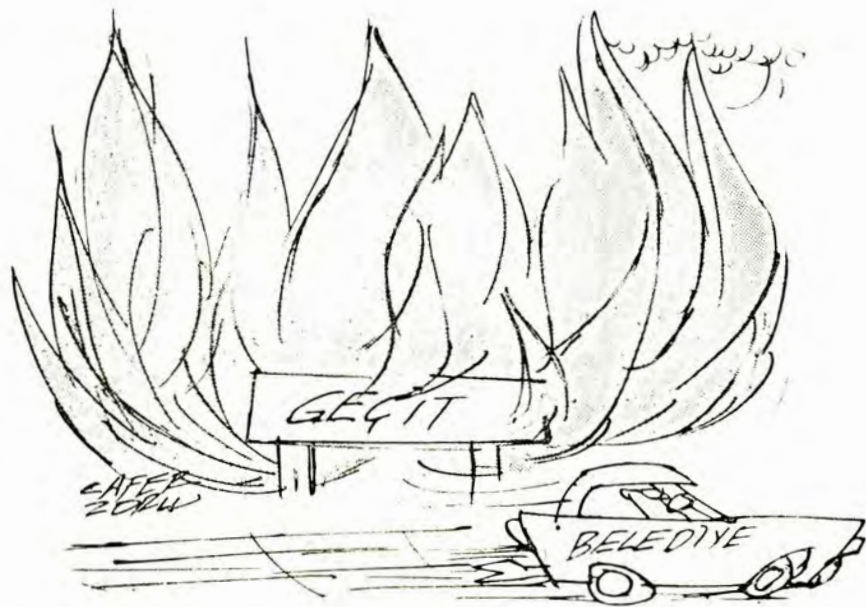
Cumhurbaşkanı ve Bakanların imzaları...

Genel Müdürün bu görevden alınmasını MSP'li Sanayi Bakanı istemiş. İyi. Ne zaman istemiş MSP'li Bakan bu Demirel'e yakın olduğu bilinen ve de söylenen Genel Müdürün görevden alınmasını? 23 Mayıs 1975... Bu da iyi... Bakanlar Kurulu ne zaman karar vermiş alınmaya? Yine 23 Mayıs 1975 tarihinde, yâni istendiği gün!... Peki Mayıs bir, Haziran iki, Temmuz üç, Ağustos dört, Eylül beş, Ekim altı, Kasım yedi ve Aralık sekiz... Evet neden sekiz ay sonra, törenden bir gün önce yayınlanır bu «alınma kararname»?

Eh, burası Ankara diyelim, olur böyle vakalar... Çok merak edeniniz varsa bizzat bay Mutuş'a, yada Sanayi Bakanlığı Müsteşarına, yada Sanayi Bakanı kardeşimize, geçin hepsini, Demirel'e sorun, Demirel'e.

MSP'dir bu, fukara Ecevit az mı çekmişti? Demirel çekiyor şimdi... Şahsen içim rahat, uyarmıştık Sülman ağayı, bunlarla iş olmaz diye, bir kere «ossun» «dinemedi beni», meheldir diyorum şimdi kıs kıs değil, kahkahalarla gülerek!...

— Geçit yangınında Belediyenin ihmali görüldü. —

«Kırmızı yandı geç!»

YES DARLING BAŞLADI POLİTİK DAMPİNG

Haber aldığınıza göre, yeni yılda ticari müesseselerin yanı sıra, politika pazarında da indirimli satışlara başlanmak üzeredir.

Dün bazı partiler Ticaret Odaları-na başvurarak, indirimli tarife uygulamak istediklerini bildirmişlerdir.

Ticaret Odaları yetkilileri müracaatları inceledikten, tozunu silkeledikten sonra gerekli karara varacaklarını söylemektedirler. Dampingli alışveriş Ocak ayında başlanacak. Aralıkta müşterinin mangırlarını aklamaya işine son verecektir.

Parti tezgâhlarının, vitrinlerinin önüne asılacak levhalar hazırlanmıştır. Bazılarını bildiriyoruz:

* Kelepir fiyatına Yassıada artışı milletvekilleri, bakanlar... Tahki-kat Komisyonunda yürek yakanlar.

* Devâdılar tüm dertlere. Müze-lik mallarınız içinde.

* Nalları düşmüş, tüyleri dökül-müş satılık kırat. Gayet ucuz fiyat.

* Zehir hafiyeler, solcu avcuları yukarda. İznini belli etmez, yürür de karda.

* İdare kurulu üyeliği üçü beşe. Her zaman konamazsınız böyle be-leşe.

* Görenler maşallah desin, milli gelirin kaymağı dolapta. Torpili bas-tıran âfiyetle yesin.

* Ucuz judo dersleri verilir. Kar-gıt fıkırde olanların pestilinin nasıl çıkarılacağı gösterilir.

* Sandıklara istenen oranda oy atılır. Yarısı peşin, taksitle güven o-yu satılır.

* Sermayesine sahte künye, tes-bih, ibrik ve de takunya.

* Kelepcelerimiz Avrupa. İthal malı cop, çivili sopa.

* Cephemiz başladı nişangâhsız atışa. Koş vatandaş dampingli satı-şa.

* Ecevit mavisî, Demirel yanar-dönerî, Erbakan karası... Veresiye gömlekler. Ay başında ödenir para-sı.

* Makamlar ayda onbin lirahlık. Tüm devlet koltukları parti üyeleri-mize kirahlık.

* Demokrasiyi getirmek için tu-şa. Cephemize katıl vatandaş, koşa koşu...

HİRTELDEN Burhan Esen

MEYAK, ORTAKLARINA BİRER ŞİŞE KONYAK DAĞITACAK!

ALTMİŞSEKİZİNCİ İL (Hususi muhabirimiz hu çekerek bil-diriyor) — Altmışsekizinci il valilik kapıcısı Ali Bozkurt dün Me-yak (Memurlara Yardım Kurumu) konusunda bir demec patlata-rak ilgilileri yerlerinden hoplatmıştır. Patlamının şiddetinden An-kara'daki bazı bakanlıkların pencerelerinin ve resmi otolarının camları kırılmıştır.

Ali Bozkurt demecinde bazı halılar yiyor, şöyle diyordu:

— Altı aydan beri vileyete vali vekilliği itmekle uğraşıyom. Altmışsekizinci il'e merkezdeki valilerden hepbiri atanamayo. Ne-den derseniz, adları soyadları govallasyon hökûmatının pongura-mına ters düşiy. Rahmetli bizim peder, öteki cihanda Tanrı ver-meye keder, lâkabın ekistiresini seçmiş, sayesinde veledi aha bu yüşgek makamın en üst katma geçmiş.

Dün mayış bordurasına attım göz. Yüreğim yanmaya başladı, oldu köz. Teftiridara süel eyledim:

— Nedir lan, bu?... dedim.

— Meyak kesintisi.

— Manyak esintisi mi?

— Yâni, sorma ver vergisi, dimez mi?!

— Bu mangırlar birikince bize ne verecek garşılığında man-yak?

— Birer şişe konyak! sözünü itmez mi?

Memurların keselerine ilmkı furdurdum. Yörütme-yi durdur-dum. Bu Meyak değel, mayışlılere atılan dayaktır. Ne revadır, ne de baktır.

Deve yutulmaz nah ile, çulu ile, hörgüçle. Meyakı altmışseki-zinci viliyetin sınırları dışına attım, soyadımdan aldığım güçle!

MÜŞTERİ — GARSON İLİŞKİLERİ

ÇAY GELDİ

Müşteri, garsona seslendi:

— Baksana oğlum...

— Buyrun beyim.

— Ben su istemiştım. Masaya bir semaver çay geldi?

— Daha ne istiyorsun âbi? Şu su ıktılığında, çay geldiğine şük-ret! Nehir akacak değil ya...

TUZLU

— Hey garsoooo!

— Hop dedik.

— Bu çorbanın tuzu fazla.

— Hesabı öderken görürsüntiz bayım. Öteki yemeklerin yanında çorbanın tuzsuz olduğunu iddia edeceksiniz!

NEDEN KÜSTÜ?

— Bu lokanta kaçınıcı sınıf?

— İmtiyazsız, sınıfsız kaynaş-mış bir kitleyiz.

— İşletme verginiz götürü mü?

— Çift ücret uyguluyoruz on-dan ötürü.

— Nerede tarife?

— Ârife tarif gerekmez.

— Hani paranın üstü?

Garson sıvışmıştı. Ne gelen vardı, ne giden. Garson acep ne-den küstü?

PİLÂV

— Evlâdım ben plâki istedim, sen pilâv getiriyorsun...

— Duymadın mı abula? Başba-

kan Demirel kaç kez «Millet plân yerine pilâv istiyor» dedi...

GÜREŞÇİLİĞİMİZ NEDEN DÖNDÜ KUŞA, PEMLİVANLARIMIZ NİÇİN GELİYOR TUŞA?

AVRUPA'DA fenerleri sönen, altın madalya yerine yenil-giyle dönen güreşçilerimiz-den Hasan Yenilmez, şu demeci patlattı yurda döner dönmez:

— Bizi yenilgiye uğratan, yadel-lerde ağlatan aha şu teyaredir. Sor-man gayri sebep nedir...

Ayağımız basar basmaz yere, bizi çıkardılar mindere. Hasımın ilkin paçalarına daldı. Sonra bu fakir ba-valandı. Bizi benzetmişlerdi kuşa, aklım başıma gelene dek gelmişiz meğer tuşa.

Üstelik federe-deyyüzyon:

— Elendin, dimez mi?

Etme ülen gardeşim, kara değir-mene arpa mı getirdik ki elene? E-

lin firengistanında bak başımıza ge-lene.

Atlıdı yazı tura. Para düştü çamu-ra. Otur da derdine yan. Şansına düştü İtalyan. Şöyle bi göz attım. breh aman. İnce dalan. Erkek di-sem sözüm yalan. Ne tüyü var, ne kılı. Boynunda zencirle haç asılı.

Mini eteği geydir, avrat diye do-laşın. Görenler de bu zannenin er meydanında ne işi var diye şaşsın.

İçimden:

— Şincik şampiyonluğun kulağına duttum, dedim, yedim seni ulan, şe-her ekmeği gibi yuttum.

Birdenbire yensek olmaz. Seyirci-nin gözü doymaz. İçimde yok ya kuşku. Kestireyim dedim şu kuştüyü minderde biraz uyku.

Başlamışız horlamaya. İtalyan sı-rasıdır diye başlamış zorlamaya. Ön-ce bizi havalandırmış, etmiş kuş. Arkasından sırtımızı yere yapıştı-rmış olmuştuz tuş. Ben görmekteyken rüya. Bizi yenmiş güya.

Öteki güleşleri sual eyleme. Bu anlattıklarımı da sakın ola ki kim-seye söyleme. Deve yularıyla salın-maz çayıra. Biz alışkınız panayıra. Önce uykularımız kovulmalı, bunu sağlamak için de güm... güm... çifte davullar vurulmalı. Bedenlerimizde de üçer tenekle yarım asitlik zeytin-yağı sürülsün. Ondan sonra, neler yapabileceğimiz görülsün!

Takımlar formalarına reklâm koyacak. — Gazeteler —

Bir garibin
Öyküsü

YAZAN-ÇİZEN

Aydın
Aliustaoglu

Köyünden kalkıp büyük şehire, mutlu yaşamak için, yumşak iniş yapan İbis, okeyli, okeyli pıspirikli bir halk meclisinde çalışmaya başladı. Sabahları akşama dek salıku kesik bir vaziyette garsonluk yaptı.

HEEY İBİŞ
Bİ ELLİ İKİ
GETİR

Bİ
DEMLİ
ÇAY

GELDİM
ABİ!

OLLUR
ABİ!

Bİ GAZA
VERRE!

Ve akşam
oldu.

AKŞAMA KADAR
TEPİNMEMİZİN
KARŞILIĞI BU
MU PATRON!

N'OLMUŞ
BEĞENME-
DİN Mİ

NE SANIYON ULAN PARA
KAZANMAYI SEN! YOKSA DI-
RENİŞE GEÇİP ANIRŞISIT MI
KESİLİYON BAŞIMA.
DEFOOL! GÖZÜM
GÖRMESİN SENİ!

İbis ilk
ödünlünü
böylece
aldı.

Çalıştığı kahveden başarı ile dışarı atılan İbis, ertesi gün AMERİKANYA TEKEL idare. sinde bir cigara satış memurluğu buldu.

ASTOR VAR!
KENT VAAAR!
MOLBORO VAR!
ÜÇ PAKET 45!..

BU TATLI İŞİMİŞ BE
EYİ YOLUMUZU
BULDUK!

Efendim Amerikanya Tekelinde çalışan memurlar yeni işe alınan yaşlıları çeke-
mezler. İşte bizim İbişi de çekemiyenler ona
üniversitevari bir uzak kurdular.

GEBERTELİM DE
BU İŞ BİTSİN! ÜÇKART
BİN LUMARA YAŞAR!

OLLUR
HAMZA
ABİ!

İbis'e ikinci işinde de
piyango vurmuş, za-
valli bir ödünde papazı
bulmuştu.

**Fakat Sevgili
Okurlarım,**
İbis bizim bildiği-
miz vatandaşlar-
dan değildi. Bu son
darbe İbişi daha
çok kamçılamış
intikamını almak
için M.C. Hüküme-
'ti gibi olmaya-
cak şeyleri dü-
şünmeye baş-
lamıştı...

İNTİKAM ALACAM BU
ŞEHİRDEN. ADAM SÖ-
MÜRMEK NASILMIŞ
GÖSTERECEM BÜTÜN
LÜMMETE!

HAYDI İBİŞ, KENDİNE ÇEKİ
DÜZEN VER! PLÂNLARINI
UYGULAMAYA BAŞLA!

2

"MÜHÜR KİMDE İSE
SÜLEYMAN ODUR"
"DİKİŞ TUTMAZ"
GEMİSİNİ KURTARAN
KAPTAN.

PELESENK

"VATAN MİLLET SAKARYA"
"GÖRÜLEN LÜZUM ÜZERİNE"
"SU KÜÇÜĞÜ"
SOFRA BÜYÜĞÜ"

İ TÇİ Paşa derler, tarihte bir Yahya Paşa var idi. Her paşanın bir şeye merakı olup, kimi kuş yetiştirir, kimi at yetiştirir, kimi gül yetiştirir, bu paşa da it yetiştirir idi... Hindin, Çin'in, Yemen'in en ünlü itleri onda bulunur idi. Söylendiğine göre sarayında beş bin it olup, vakti zamanını bu itlerle geçirir idi. En büyük zevki sabah kalktıkta itlerinin yanına inmek, onlarla oynamak, onlarla boğuşmak idi... İtlerini de kendine bağlılıkları üzere, birkaç sınıfa ayırmış olup:

«En bağlı itler, orta bağlı itler, az bağlı itler» idi.

İtlerinin başına bir itçibaşı koymuş olup, her türlü sorumluluk ve itlerin bakımı ve itlerin yetiştirilmesi bu itçibaşı'na aittir. Konağın bahçesine indikte yüzlerce it eteklerine dolanır, Yahya Paşa bundan ayrı bir zevk duyar idi. Nerede ünlü bir it duymuş ise, hemen adamlarını seferber eder, o iti buldurur aldırır idi. Yeni gelen it, önce ithanenin yeni itler koğuşuna alınır, orada yıkanır, taranır, ondan sonra Yahya Paşa'ya bizzat itçibaşı tarafından sunulur idi. Paşa, yeni gelen itin, nasıl bir it olduğunu anlamak için, ona çeşitli numaralar yaptırır, toplar atar, onları getirir, havlatır, kuyruk sallamasını, el yalmasını seyrederek idi.

Yahya Paşa, itleri için hiçbir şey esirgemez, halka vergi üstüne vergi salar, itlerine haşlanmış koyun eti, kaz kemiği, kıymalı börek yedirir idi. Etle, börekle beslenen itlerin herbirinin boynu kalın, göbekleri iri, kıçları yağ bağlamış idi... Ama itler de yediklerine karşılık, efendilerinin önünde canavar kesilirler, efendilerinin tut dediğini koşar yakalar tutarlar idi. Paşa, yanından bir hizmetçi geçtikte, köpeklerine «Tut» diye bağırır, itler birdenbire hizmetçinin başına toplanır, hizmetçinin orasını burasını koparır, bu durumu gören Paşa keyiften dört köşe olur idi...

Sokağa çıktığında yanına binlerce it alır, çarşısı pazarı öyle doludur ki, itlerin dişleri ortada, kulakları dik, hırlayarak, havlayarak efendilerinin yanına itliklerini göstererek yürürler idi. Paşa, parmağıyla birini gösterdikte yüzlerce it o kişinin üzerine atılıp onu perişan ederler idi. Onun için halk, Paşa itleriyle sokağa çıktıkta, dükkânını kapatır, sokaktan kaçır, kapısını kapatır, evine kapanır idi. İtlere her şey serbest olduğundan, bir kaç saat içerisinde çarşı pazar felhan yerine döner, itten arda kalmış gibi olur idi. Halktan hiç kimse de cesaret edilemez, paşalarının itleriyle birlikte sokağa çıkmamasını söyleyemez idi... Çünkü itler için edilecek en küçük sözün cezası yüz deynek, itlerden birine el kaldıranın cezası ölüm idi...

Paşa'nın bir huyu da ite doymuyordu. Ne kadar çok it bulsalar: «Daha çok it, daha çok it» diyor idi...

İşte bu İtçi Yahya Paşa bunadıkta ve de yine başta Paşa olarak kaldıkta, yöresindeki insanları da it gibi görmeye başlamış idi. Kumandanını mı çağıracaktı:

«Bana iti çağırın» diyor idi...

Hazinedar başını mı çağıracaktı:

«Bana iti çağırın» diyor idi...

Çok önemli bir iş mi konuşulacaktı:

«Bana itlerimin hepsini çağırın» diyor idi...

12

İT İTİ ISIRMAZ

Adamları başına toplandıktan, yatağında doğruluyor:

«Siz benim neyimsiniz?» diyor idi. Ötekiler hep bir ağızdan:

«İtiniziz» diye bağırıyorlar idi. Ondan sonra Yahya Paşa, onlara sırasıyla:

«Haydi bakalım havlayın!»

«Haydi bakalım kuyruk sallayın!»

«Haydi bakalım hırlayın!» diyor idi... Ötekiler de Paşa'nın bu dediklerini yapıyorlar idi.

Paşa bunak, ama ölmüyor, olan yanındaki adamlarına oluyor idi. Gün geçtikçe bu adamlar kendilerini gerçekten it gibi görmeye başlamışlar idi. Hele, Yahya Paşa'nın bir gün:

«Bundan böyle tüm adamlarımın boynuna tasmalar takıla» diye فرمان buyurduğunda, artık konaktaki tüm kişiler iyiden iyiye itleşmişlerdi. Birbirlerinin yanından geçerken: «Selâm» demiyorlar, «Hav hav hav» diyorlar idi. İtçi Paşa, bu durumdan çok memnun oluyor, ara sı-

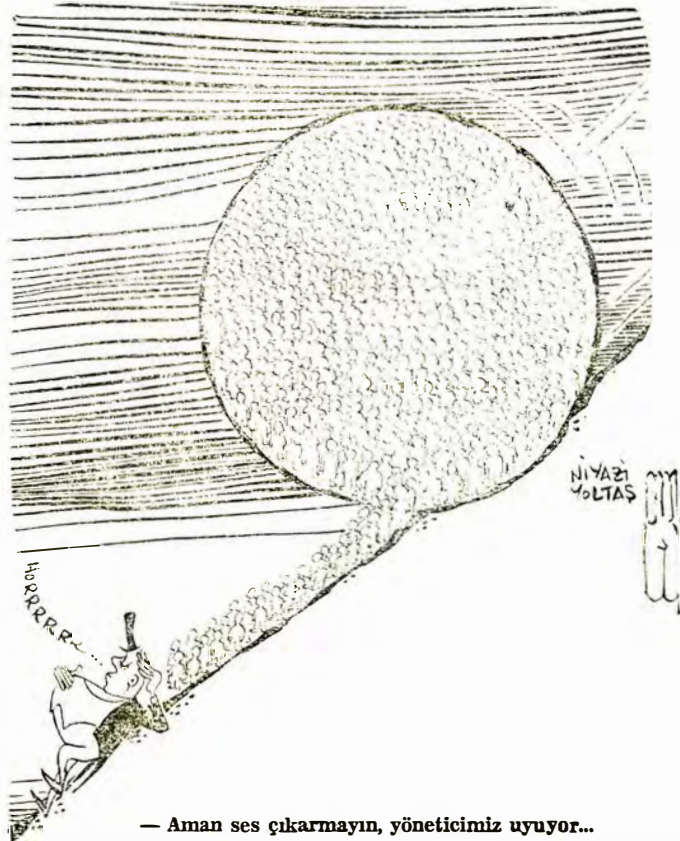
- muzafer izâi -

ra da kendine bağlılık sınavları yapıyor idi. Bunak yatağıyla tahteravana biniyor, adamlarını yöresine alıyor, çarşı pazar dolaşıyor idi... İşte bu çarşı pazar dolaşmalarında, Paşa, daha önce gerçek itlere yaptığı gibi, parmağıyla birini gösteriyor, o zaman tasmalı adamları o kişinin başına üşüşerek onu hançerliyorlar idi. Paşa, durumdan memnun kalıyor, eliyle «Kucu kucu» yapıyor, tüm tasmalı adamları bir anda başına toplanıyorlar idi...

Halk, için için konuşuyor, ama söylediklerini açığa vuramıyor idi. Gerçek itlerin bunlardan çok az zararlı olduğunu, hiç olmazsa gerçek itlerde akıl bulunup fikir bulunmadığını, ama bu tasmalı itlerde hem akıl, hem de fikrin bulunduğunu söyleyerek birbirlerine dert anlatıyorlar:

«Hem akıllı, hem de fikirli itlerden çekeceğimiz var» diyorlar idi. Üste-

İşsizlik çığ gibi büyüyor. — Gazeteler —

— Aman ses çıkarmayın, yöneticimiz uyuyor... —

lik gerçek itler yalnız ısırıyor, ama bu tasmalı itler efendilerinin emriyle hançer de kullanıyorlar idi... Halk dertli dertli söylüyor:

«Ah nerde o eski gerçek itlerin olduğu günler!»

Hattâ, eskiden nefret edilmeye başlanmış itler, bu tasmalı itlerin yanında sevgi de kazanmaya başlamışlar idi. İtten nefret eden halk, artık itleri tekmelemiyor, kuyrukla rını çekmiyor, hattâ elindeki ekmekten bir parça koparıp atıyor idi.

Ama ya bu tasmalı itleri ne yapmalı idi?

Paşa, akıllı itleri bulduğundan artık fikirsiz gerçek itlerle ilgilenmez olmuştu. Canı sıkıldıkta, hemen konağın salonlarında dolaşıyor, aynı hatta ve hattâ gerçek itlerden daha fazla itlik görüyordu tasmalı itlerinden... Bahçeye çıktığında, yanını yöresini bir yığın tasmalı it alıyor, kimi İtçi Paşa'nın elini yalıyor, kimi ayaklarının dibine yatıyor, kimi de ardı sıra havlayarak koşturuyor idi... Düzenlediği kuyruk sallama yarışlarında birinciliği alanlara diün-yahk veriyor, onları kadı, mutasarrıf, şu bu yapıyordu...

Zamanla İtçi Paşa, gerçek itlerin tümünü salıvermişti. Yalnız bu itlerden on tanesini ne hikmetse alıkoymuş idi... Tasmalı itler:

«Efendimiz, biz tasmalı itler varken, ne yapacağınız gerçek itleri?» dediklerinde, bunak İtçi Yahya Paşa, başını sallıyor, siz bilmezsiniz, diyor idi.

Tasmalı itler, bu on itin konak dışına atılmadığına üzgün, bazan kara kara düşünerek, korkuyor, kendi aralarında konuşuyorlar idi:

«Paşamız acaba bir gün yine gerçek itlere mi dönecek?»

«Acaba Paşamız bir gün boynumuzdaki tasmaları mı çıkaracak?»

«Aman Allah korusun, Paşamız tasmayı çıkarırsa ben ne yaparım, öyle alıştım ki itliğe, ben itlik yapmadan duramam.»

«Allah efendimizi başımızdan almasın, bizi de itlikten kurtarmasın.» Böyle diyorlar idi... Ama, gerçek on itin bakımı, yine eskisi gibi çok mükemmel idi. On it için konakta her gün iki koyun kesiliyor, tasmalı itlerin bunu için için kıskanmalarına karşın, yine de ağızlarını açıp bir tek söz edemiyorlar idi...

Ah bir bilseleldi Paşalarının bu itleri ne yapacağını, niye beslediğini? Çok kafa çalıştırıyorlar, tüm itliklerini kullanıyorlar, bunak Paşanın bu itleri niçin beslediğini bulup çıkaramıyorlar idi...

Tasmalı itlerin itlikleri artınca, çok iyi kuyruk sallayanlar, çok iyi havlayıp, çok iyi kucu kucu emrine uyanlarla, iyi kuyruk sallayamayanlar, iyi havlayamayanlar, kucu kucu emrine zamanında uyamayanlar arasında bir kıskançlıktır başladı... Artık tasmalı itler, konaktaki gerçek on iti unutmamış, kendi aralarında havlamaya, hırlamaya başlamışlar idi...

«Hav hav hırr, falanca mutasarrıf oldu, ben olamadım... Hav hır, ben ondan kat kat daha iyi kuyruk sallıyorum.»

«Hav hır, ya ben, ben yâni falanca kadından daha mı az itim? Niçin Paşam onu kadı yaptırdı?»

Bu minval üzere, bu kez tasmalı itler kendi aralarında havlamaya, hırlamaya ve de birbirlerini iyiden iyiye ısırmağa başladılar... Öyle oldu ki, artık İtçi Paşa, bu tasmalı itlerin havlamaları, hırlamaları ve de birbirlerini ısırmağaları yüzünden ya-

tağında rahat uyuyamıyor idi... Başını yastığa koydukta, konağın alt katından bir venkleme sesi geliyor, ardından hırlamalar çoğalıyor, daha sonra tasmalı itlerin ısırik sesleriyle konak sarsılıyor idi... İtçi Bunak Yahya Paşa, bu venklemelelere bir gün dayandı, iki gün dayandı, sonra bir sabah buyruk verdi:

«Ne kadar tasmalı itim varsa, aşağıda gerçek itlerin yanında toplan!»

Tasmalı itlerin tümtü, havlayarak, kuyruk sallayarak gerçek itlerin yanında toplandılar... Biraz sonra Paşa, tahterevaniyla aşağıya indirildi: «Seyreyleyin» dedi...

Gerçek itler boğuşuyor, oynuyor, koklaşıyor, hopluyor, zıplıyorlar idi. Paşa:

«Bakın bakın» dedi...

Tasmalı itler bakıyorlar idi. Ama hiçbir şey anlamıyorlar idi... Sonunda İtçi Paşa dayanamayarak, tarihte ilk kez söylenmiş şu sözü etti:

«İt iti ısırmaz.»

Tasmalı itler o anda Paşa'nın on gerçek iti niçin beslediğini anladılar...

Anladılar ama, ötekilerin fikirli it, kendilerinin hem akıllı hem de fikirli it olduklarını bildikleri için, her ne kadar it iti ısırmasa da, bazılarının ititi ısırdığı çok görülmüştür... Ama, bu ısırmaya ilişkin altında da mutlaka bir akıllı itlik vardır...

Muzaffer İZGÜ

NATO Futbol Turnuvasında şampiyon olduk. — Gazeteler —

PAZARTESİ :

Hoşgeldin 1976

1975 de senin kadar gençti, güzeldi, şen ve şakraklı.

Büyük umutlarla adımını ülke mize attı.

Derken dünyanın tüm sorunları halledilmişcesine rahatlayan parlamentomuzun çalışmaya baktı. Politikacılarımızın cephele kurup, birbirlerini suçlamalarına baktı. Havada uçan taşlara, tetik çeken parmaklara, kardeş kavgasını sorumsuzca kışkırtan sorumluların davranışlarına baktı.

31 Aralık gece yarısı, tam dell olup olmadığımızı düşünürken, bilinmeyen bir nedenle tutup aklını oynattı!!

Şimdi sen sen ol, sakın bizim işlerimize kafanı yorma. Zira bir kaç aya kalmaz bizden bin beter olursun sonra!

SALI :

Başlar ve taşlar

Yalçıntaş'ın istifası ile boşalan TRT Genel Müdürlüğüne, koalisyonu oluşturan parti liderlerinin oybirliği ile Karataş atandı.

İyi güzel ama neden taşın birini bırakıp diğerine sarılıyor İktidarın başı?

Sanırsız uygulanmayan yüksek mahkeme kararlarının işi nereye götüreceğinin bilincine varıyor; o günlere hazır olmak için de, kafasını vuracağı taşın biraz yumuşakçasını arıyor!

ÇARŞAMBA :

Program

Kâğıthane semti başta olmak üzere İstanbul'da su baskınları üç yıl daha sürecekmis.

Sonra?...

Tanrı şu sorununu tamamen Sular İdaresi'ne verecek ve güzel İstanbul'unuz garanti Kerbelâ'ya dönecek!

PERŞEMBE :

Biri yer, bini bakar

Demirel, Bayar'a yemek verdi. Çağlayangil, eski Demokratlara yemek verdi.

Bayar, Demirel'e yemek verdi.

YEDİ GÜN

Bilgiç, bağımsızlara yemek verdi.

Durun birader, kafamız karıncalanmaya başladı vallahi...

Çığ gibi büyüyen pahalılık da eklenirken işsiz tasasına; bakın kimler kuruluyor ziyafet masasına!

Yiyenler gerçekten aç ise, bizler çoktan dünya değiştirmişlik de haberimiz yok desenize!

CUMA :

Kötü örnek

Yeğenine almak istediği kıızı iç.

fal eden adam kendini şöyle savunmuş:

«Güzellik herkesin ortak malıdır, neden yararlanmayayım?»

Toplum ahlakını koruyacağı diyerek, tiyatrolardaki güldürülerden, sinema afişlerindeki çıplaklığa dek her şeyi yasaklamaya kalkınların kulakları çınlasın. Ellerini şakaklarına koyup şöyle bir düşünsünler bakalım: Yukarıdaki olayın kahramanını böyle davranmaya, böyle konuşmaya yöneltene nedir?

Ne olacak?

Yazısız

Bir ülke de üstünde yaşayan toplumun ortak malıdır ama işte böyle zaman zaman oyu iktidar olmaya yetmeyen birkaç parti ele verirler, yönetimin başına gelirler ve «Neden yararlanmayayım» politikasını başarıyla sürdürürler!

Kötü niyetlilerin karşısında savunmasız bir kızla, korunmasız bir koltuk arasında fark yoktur ki... İkisi de sömürülmeye açık bir «Ortak mal».

CUMARTESİ :

Ne vicdanlar var

Vicdan azabı çeken veznedar, zimmetine geçirdiği 200 bin liranın yarısını iade etmiş.

Kişî pahalı vicdana sahip olunca, başka türlü davranmak elinden gelmez.

Baktı ki azap çekiyor, çaldığını yarısını gözden çıkarır. Hani tamamını verseydi n'olurdu diyeceği ama, o zaman da vicdansız denirdi adama.

Olmayan bir şeye değer biçilir, ardından zimmet faslına geçilir mi hiç?

PAZAR :

Yaşasın özgürlük

Fas muhalefet lideri sopayla dövüle dövüle öldürülmüş.

Krallıkla yönetiliyor falan derken, insan hakları ve özgürlükler yavaş yavaş orada da yerleşiyor desenize...

Çünkü bu değerli kavramlar bir topluma geldi mi, önce sodayla gelir! Ve hemen ardından çatlak ses çıkaran muhalifler temizlenir!

Keselim gitsin

CİA, bütçesinde kalan son parayı, Angola'daki hükümeti devirmeye ayırmış.

Amerika ile aramızdaki ilişkileri tam düzeltceğimiz sırada böyle bir haber de verilir miydi yâni?

Madem en başta gelen örgütleri tüketti parayı, bczalım gitsin arayı! Tüm çalışmalarını yeni kredi kaynakları bulmak için değil miydi?

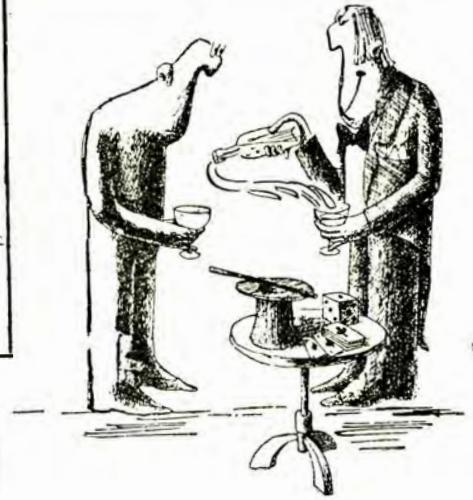
Vedat SAYGEL

-HESAP
ÖDEMEDE
PARAMIZ
YETERSİZ
KALIRSA,
BİZ DE
BU KADIN
GİBİ SAHNEYE
ÇIKAR
SOYUNURUZ!

dünya Karikatürleri

1976 TÜM OKURLARIMIZA UĞURLU VE
MUTLU GÜNLER GETİRSİN... YENİ YIL
ÜLKEMİZE ZAYIFLARI EZEREK GİRMESİN.
NE DERSİNİZ SEVGİLİ OKURLAR?...
SİZİN DİLEĞİNİZ DE BU DEĞİL Mİ?

-BU YENİ YIL HEDİYESİNİ
KİM Mİ GÖNDERDİ?...
HER HALDE ALLAH GÖNDERDİ
KARICIĞIM!

-YENİ YILIN VE İKİMİZİN
ONURUNA İÇELİM DOSTUM!

BENİM TATLI ESİKİM K. DOĞANBIKE

BEBELERİN emeklerken çikardığı ilk annî, baba, dede sözleri bebeğin anne ve babası için en büyük mutluluktur. Kocasını ile sırf parasal nedenlerle evlenmiş anne parasal aşkının ilk mahsulü olan çocuğunun annî demesini heyecanla dinler, kocasına müjdeyi verir:

«Hayatım oğlumuz bugün konuştu, bana annî dedi...»

Bu baba için de büyük bir mutluluktur. Şimdi yavrusunun babba demesini dört gözle beklemektedir. Veya dört kulağı ile... Neden şaşıp, dört gözle oluyor da niçin dört kulak sözünü yadırgadınız?

Hanımefendi kocasına «Hayatım» derken şuuraltı düşüncesi:

«Benim parasal garantim, banka kartım'dır...»

Ben kocasına «Hayatım» sözü dışında hitapta bulunmamış hanımlar tavrım. Nedeni bilinmez, evlilik birlikleri sarsıntı geçirip soluğu mahkemede alınca yargıç huzurunda «Hayatı kocası» na o kadının bir bakışı vardır, yiterek dayanmaz. Bakış değil, kin sembolü... Mona Lisa'nın tebessümünü bir şaheser mi?

Her halde Leonarda Usta katolikliği, Dini inançlara ve kilise kurallarına göre boşanmak yassak... Leonarda Usta hayatta olacak, yargıç huzurunda boşanma duruşmasında kocasına kinle bakan kadının o bakışını yonttuğu mermer nakşedecek, siz şaheseri seyreyleyin...

Kin sembolü kadın, yargıçta döner: «Sayın yargıçım, kocam olacak bu adam dünyanın en âdi insanıdır. Annem İsviçre'den dönerken torunu için iki Nestle çikolata getirmiş. Evimize dönerken bunları bana vermişti. Payton arabası ile giderken

içim bayıldı, çikolatanın birini yedim. Diğer çikolatayı iki yaşındaki kızımıza yedirmesi için bu hain adamı vermiştik, bu hain adam, çikolatayı açtı ve yarısını kendi yedi. Çocuğunun çikolatasını yiyen adamdan ne hayır beklenir? Çocuğunun çikolatasını yedi bu, zehir zakkam olsun. Evlenmemiye sebep olanlar da kebab olsun...»

Sizin bebelerin ilk sözü annî, baba, nenne olur. Bizim buralarda bebeklerin ilk sözcüğü «Bar»dır. Çocuk bu, çevrede ne konuşulursa onu kapar... Buralarda en çok konuşulan konu Bar'dır. «Falanca adam gül gibi karısını evde bırakıp her akşam bara gidiyor. Taze karısı y-

Benim çocukluğumun en büyük başarısı da Bar'a ilgilidir. Sinemaya ilk oniki yaşında gittim. Şimdi oniki günlük çocuklar analarının kucağında kadınlar matinesine gidiyor. Emzik orada, temizlik yine orada...

Sinemanın yan locaları vardı. Localarda güzeller güzeli bar kızları doluydu. Sinemada kâğıt uçurtmalar yapıp balkondan perdeye salıveriyorlardı. Ben de heveslenip ginebakan külâhını açıp bir uçurtma yaptım. Uçuram, bendeki kabiliyete bakın, uçak bir plânör gibi süzülür, ilerideki locada oturan bar kızının hava alanına yumuşak iniş yaptı. Milyon kere deneme yapılsa o uça-

ne namuslu kadın, kocasına ihanetlik yapmıyor. Benim kocam her gece bara gidecek, ben ona yapacağımı bilirim. Avrady ar zapteder, er zaptetmez...

Bir diğeri anlatır:

«Boyu devrilesice tüm malını bar kızlarına yedirmiş, şimdi yek ekmeğe muhtaçmış...»

«Şekerim ben bu yaz yaylaya çıkmayacağım, körolasica kocam ben yaylaya gidince bar karılarını eve getiriyormuş. Hem de benim yatağuma...»

Şimdi böyle bir muhitte emekleyen çocuğun ilk sözünün bar olması normal değil mi? Cevabınızı verirken elinizi vicdanınıza koyun...

Çocukların yakında ilk sözleri «Pahalılık» olursa ona da şaşmam. «Her yerde kar var!» misali şimdi «Her yerde pahalılık sözü var.»

Ben, ilk sözü bar olan çocuklardan değilim. Bununla da iftihar ederim. Bar, bar diye konuşmaya başlayan çocuktan ne hayır beklenir? Büyüyünce ya gider barcı olur, kız'sa bara düşer...

ğ kimse oraya konduramaz. Şimdi siz benim okuyup uçak mühendisi olduğumu sanırsınız. Okuyamadım, fakat adam oldum. Hava alanları müteahhidiyim. Ayrıca bar müptelası oldum. Oniki yaşında uçak kondurduğum bölgelere öpücükler kondurmaya devam ediyorum.

Bar kızlarına açtığımız şişelerdeki viskileri boca etseniz, bir yüzme havuzunu doldurur, hattâ taşar...

Hülya'ya bir tutuldum, tutku değil, dörtyüzdört ile kaynama. Ama kaynayan benim, onun umurunda değil... Bir şişe viskiyi yarım saatte bitirir:

«Sıkıştım, tuvalete gidip geleceğim!» diye masadan kalkar, bir daha dönmeyiz. Hülya'yı az sonra kıkırsız bir herif'in masasında görürüm. Herifin eli Hülya'nın avuçlarında. Gel de dellenme... Bir gün şu karıyı delik deşik etmezsem namussuzum. Servetimi Hülya'ya döktüm, bir defa dahi Motel'e atamadım.

Avrupa'dan dönüşte karıma bir göp getirmem (Yâni Avrupa'nın çöpü daha mı başka?) Hülya'ya ku-

maşlar, esanslar, daha nice hediyeler. Hülya'nın doğum kontrol haplarının da müteahhidiyim. Güya yerli hapların sahteleri varmış... Kız Hülya, sen bu hapları kimler için kullanıyorsun?

Bir gün Hülya'ya telefon edip bir bonomun son günü olduğunu, istihkakımı alamadığımı, bir günlüğüne bana onbin lira vermezse ticarî şeref ve itibarımın sıfıra ineceğini anlatıp diller döktüm.

«İki gözüm önüme aksın, param yok, kat aldım, annerne gönderdim, kürtaj için para lazım, onu bile patrondan borç aldım» diye beni savsakladı.

«Bu numaraları bırak, yarın akşam onbin liran avucunda, bu akşama ve yarın sana iki şişe viski açtım» vâdi ile Hülya'yı kandırdım. Gerçi sağı kısa ama, perüğü uzun, nihayet kadın...

Ben sözümün eriyim. O akşam bara gidip iki şişe viski açtırdım. Hülya bir değişti, masamdan kalkmaz. Tuvalet bile gitmedi. Avucunun sıcaklığı elimden geçip bedenime yerleşti...

Hülya o akşam başka masaya gitmedi, benim masamın bekçiliğini yaptı. Oteline bıraktım. İnerken akşam parayı getirmemi hatırlattı ve de ayrılırken beni öptü. Yanağımdan değil, o biçim. Dudaklarımda ve dilimde bir kor, ayrılmak da ne zor?...»

Akşam bara gittim, parayı götürmedim. Benimki zaten numara... Hep biz bar kızlarının tuzağına düşecek değiliz, biraz da onlar acı çeksin...

Hülya «Pat» diye masama düştü. Garsona: «Viski» demeden Hülya sordu: «Paramı getirdin mi?»

«Ben partililiyim, istihkakı ödeyecek dairenin bağlı olduğu bakanlık hep karşı partililerle dolmuş, istihkakımı vermediler.»

Hülya'nın gözlerinden iki damla yaş süzülür.

Binbir bahane... «Kontrol mühendisi Ankara'ya gitmiş, imza noksan, kabul heyeti gelmedi, tahsisat yok.» Hülya'nın gözyaşları çok...

Hülya'da bir ağıt: «O para için alkol komalarına girdim, sarhoş nefesinden midem bulandı, bacaklarım çürük içinde kaldı...»

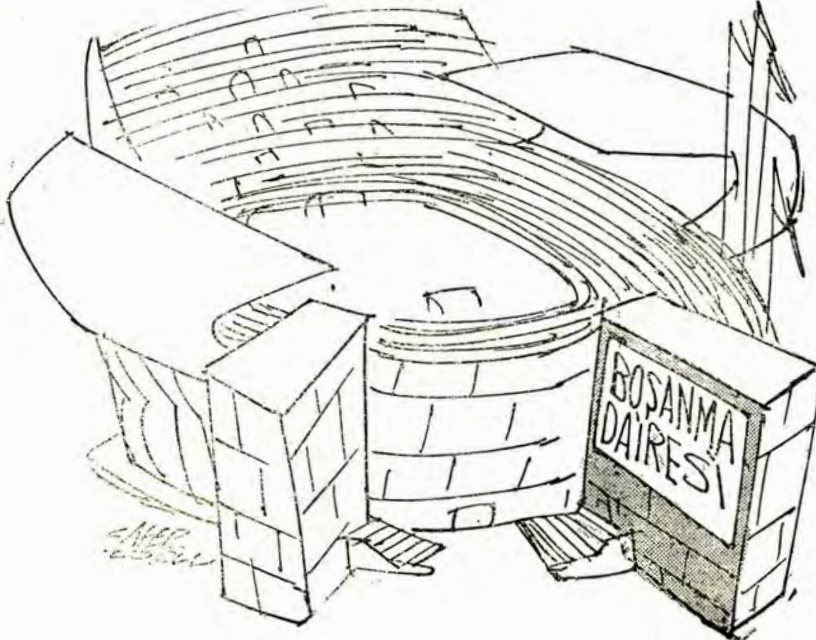
Hülya'yı oteline bırakırken hava alanına pike dalış... Yumuşak iniş...

Hülya'yı esir aldım, bendeki çalım görmeyin. İdi Amin gibi zart zurt ediyorum. Bir bahane ile yara-

dana sığınıp iki tokat patlattım. Bir şişe viski, yarım şişeye indirdi, sonra dubleye düştü. Şimdi, bir şişe meyve suyu açtırıyorum. Hülya masamın demirbaşı...

Kızı daha çok üzmemek için beşbin lira ödedim. Beşbin lira borç taktım. Artık Hülya benim... Doğum kontrol hapının yerlisini kullanıyor. Biraz da doktorlar sevin...

Beşbin lirayı ne zaman mı ödeyeceğim, kıza yazık mı? Ödemiyeceğim işte, keyfimin kâhyası mısınız? Borcumu ödeyim de Hülya pırrrr diye kuş misali başkalarının masasına mı uçsun?... Kıza acıdıysanız siz ödeyin...

Maç, boşanmalara yol açıyormuş. — Gazeteler —

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ:

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fillen idare eden:

Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

İLÂN FİYATI: Kapak içi san-

timî 60 lira, iç sayfalar santimî

65 lira.

OKUL SİRALARINDAN YANKILAR

ATTIN GENE

Sınıfın en tembeli Akif'e, öğretmenler ne zaman soru sorsa, hiçbirini bilmezdi. Fakat soruyu cevapsız bırakmayıp atardı bir şeyler... Bu sebeple adı Atmaca Akif kaldı.

Fizik dersinde sözlüye kalkmıştı. Öğretmen:

— Hareketi tarif et, dedi.
Atmaca Akif hemen atıldı:
— Hareket demek bereket demektir! Nerde hareket orda bereket...

— Attın, dedi öğretmen. İkinci ve son sorunu soruyorum, bilirsen beş alacaksın, dikkatli ol! Röntgen ışınları nerede kullanılır?

Bu sefer doğru cevap vereceği benziyordu ve gayet ciddi bir şekilde:

— Röntgencilikte, dedi. Yani, karanlıkta soyunan bir genç kıızı seyretmekte kullanılır!

Metin ERGÜL
Bahçelievler Mh. Kaymakam İsmail Paşa Sok. No: 13/1
GAZİANTEP

CAFERLER

Sosyoloji dersinde öğretmen, orta çağda insan topluluklarını sınıflandıracaktı. Tebeşiri aldı, hem söylüyor, hem de yazıyordu:

— En üstte asiller onun altında derebeyler, bunun da altında esnaflar, daha altta köylüler, en altta da... Köleler diyecekti ki arkadan gelen bir ses:

— Cafeler bulunur, diye tamamladı cümleyi.

Metin ERGÜL
Bahçelievler Mh. Kaymakam İsmail Paşa Sok. No: 13/1
GAZİANTEP

KES

Bitişikteki orta birinci sınıftan gelen gürültü nedeniyle öğretmenler odasında durulmuyordu. Sınıf başkanını çağırarak gürültüyü kesmesini, gürültü yapanları gerekirse cezalandırmasını söyledi.

Kısa bir süre sonra gürültünün aniden kesildiğini duyunca merak ettim ve sınıfa girdim. Gördüğüm manzara karşısında dayanamayıp gülmeye başladım.

Sınıf başkanı, gürültü yapamı keseceğini söylediği öğrencilerin başında, elinde bir testere ile durmuyor mu?!

İbrahim TAŞKENT
Yenice Lisesi Coğ. Öğr.
Yenice/ÇANAKKALE

(İbrahim SARI
Tuzlukçu/AKŞEHİR)

SİZİN İÇİN

GÄVUR MALI

Oğullarına bir traktör almışlardı. Traktör arıza yapıyor, pek düzgün çalışmıyordu. Bir sabah annesi oğluna:

— Oğlum, motura binerken işe başlarken besmele çek. Belki işin rasgider, arıza yapmaz, dedi.

Oğlu şöyle evap verdi:

— Anne o gävur malı, besmeleden anlamaz.

A. TORUN — Taşova/AMASYA

SUYU ÇIKMIŞ

Vergi Kontrol Memuru Mustafa Günsan'la İsmail Kara Ankara'da Belediye Zabıta Müdürlüğü'nün önünden geçiyorlardı. Kapının tam önünde bir tamirat vardı ve sular fışkırıyordu. İsmail Kara, Mustafa Günsan'a dönüp şöyle dedi:

— Belediye Zabıtasının suyu çıkmış.

SUAD SADI — P.K. 33 — MUĞLA

— Rica ederim sekreter hanım, hesap bilmemek değil, öğrenmemek ayıp!..

(Cevat ÖZER — İst.)

TENCERE VE KAPAĞI

Adama baktık
Sarhoş . körkütük
Karısı için

Dedi ki: Sürtüğ...

İster istemez

Tencere yuvarlanmı

Kapağını bulmuş

Lâfını tükürdük...

M. EROL POLAT İstanbul

ORMAN

Hayat bir ormandır.

Yanan ormansa,

Hayatın yanıyor demektir...

AZİZ ÖZKULAK

Kemalöz Mh. Doğru Sk. No: 7

UŞAK

YAZIK OLDU YEMEKLERE

Bir sarı saçlarına
Bir mavi gözlerine
Bir de süper bacaklarına
Şöyle bir baktım..

Karşımda yiyordu

Baktım, dayanamadım

Yanaşmak için

Ayağa kalktım

Tam yanaşacaktım

Birden kendime geldim

Ne iştir, olur mu diyerek

Kendi kendimi yiyerek

Lokantayı terkettim...

M. EROL POLAT — İst.

— Fiyatları indireceğim ama vatandaş istemiyor ki!..

(İsmet EFE)

(Nuri BİLGİN)

KENDİM ETTİM, KENDİM BULDUM

«Hanım şu çocuklara meyve suyu yap da içsinler» dedim. Hayli zaman sonra mutfaktan geldi. Elindeki kapta mandalina suyu vardı ve sıcaktı. «Neden sıcak bu?» diye sordum. «Çok soğuktan azıcık ısıttım da» dedi.

Tabii çocuklar beğenmediler. Kabı verdim eline:

— Meyve suyu ısıtılır mı ya-hu hiç? Şunu kendin iç... deyin-ce zorla içip bitirdi ve arkasından bir türküyü tutturdum:

— «Kendim ettim, kendim buldum».

İsmail KARA
P.K. 33 — MUĞLA

SIKIYORSUN

Hiçbir şey sıkıyıyor
Senin kadar beni,
Sen ne ayakkabı,
Ne de boyunbağışın
Sen ay başışın ay başı...

AZİZ ÖZKULAK

Kemalöz Mh. Doğru Sk. No: 7
UŞAK

SUSAR MISINIZ?

Bir gece, komşumuza misafirli-ge gitmiştik. Hem konuşuyor, hem televizyon seyrediyorduk.

Bir müddet sonra televizyonda film başladı. Fakat konuşma, gülüşme ve şakalaşmalar bitmemişti. Filmi dikkatle izleyen, konuşma ve diğer gürültülerden pek sıkılmış olan evin küçük kıızı, ablasına dönerek:

— Abla, lütfen artık susar mısınız? dedi.

Ablasının küçük kardeşine verdiği cevap —küçük dahil— hepimiz güldürdü:

— Çok teşekkür ederim. Henüz susamadım. Susarsam sana söylerim...

İbrahim TAŞKENT
Yenice Lisesi Coğ. Öğr.
Yenice/ÇANAKKALE

— Şu Tedavül denen herif de kimdir acep?..
(Refik TINİŞ — Ankara)

— Bu kokteylin içine ne mi koydum?.. Hatırlayabilseydim, bir tane de kendime yapardım!

Danny Kay

Danny Kay, bir kadına aşk ilân ediyordu:

— Çok kadın gördüm, ama siz hepsinden başkasınız... Ben ki, gördüğüm hiçbir yüzü unutmam, ama sizinkini nasıl hatırlayacağımı bir türlü bilemiyorum! Çünkü her şey sizi hatırlatıyor. Ama ne olursa olsun... Bir kanape, bir kamyon, bir çöp tenekesi örneğin... Her şey, her şey, özel olarak kendi yüzünüzden başka!...

Hediyelik

Adamın biri bir mağazaya girmiş ve son derece ucuz bir sürü hediyelik eşya satın almıştı. Satıcı:

— Aldığınız şeylerin üzerindeki etiketleri çıkarayım mı? diye sordu.
— Hayır, dedi adam. Hepsinin yanına birer sıfır ilâve edeceğim!

Unutulanlar

Bir baba, oğluna sordu:

— Dün gece otomobili sen mi aldın?
— Evet baba, diye oğlu cevap verdi. Dün gece arkadaşlarla biraz gezindik...
— İyi. Öyleyse onlara söyle: Arka sırada, birinin rujunu, diğerinin de sütyenini buldum!

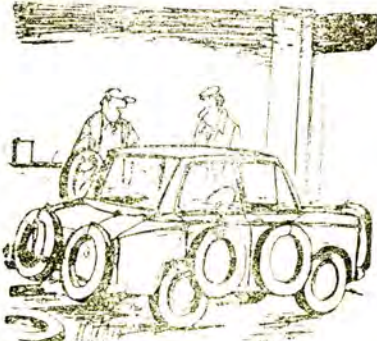
Centilmenlik

Bir lord, durumu ne olursa olsun kibarlığını kaybetmemeliydi. İşte onlardan biri, bir gece karısıyla kavgaya ettikten sonra gururla kapıya yöneldi. Uşağının uzattığı şapkasıyla bastonunu aldı:
— Teşekkür ederim Marc, dedi. Lütfen kapıyı arkamdan öfkeli bir şekilde kapatır mısınız?

Karar

Bir iş adamı, avukatından yazı hatâlarıyla dolu bir mektup almıştı. Derin derin düşündükten sonra şu karara vararak memnunklukla mırıldandı:

— Avukatımın son derece güzel ve kolaylıkla kafese konabilecek bir sekreteri var... Hemen gidip o sekreteri kendi yanıma alayım.

— Canını sıkınmak için yapmadım, araba yeni de!..

Noel Baba

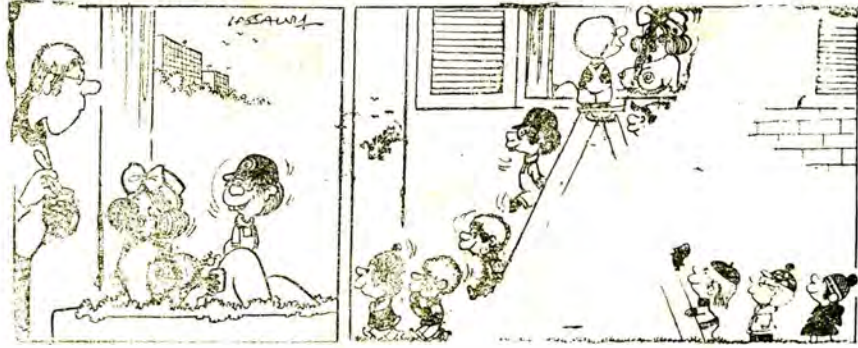
Noel Baba, senelik turnesini yapıyordu. Girdiği bir yatak odasında, çıplak yatan genç ve güzel, üstelik yapayalnız kadını görünce heyecanla durakladı:

— Ne yapsam acaba? diye içinden geçirdi. Arzularımın sesini dinlersem, göklere çıkamam.. bu sesi dinlemezsem, bacadan çıkamam!...

Cimrilik

İstasyonda, MacFarlane arkadaşı MacIntosh'u trenden inerken gördü:

— Nereden geliyorsun? diye sordu.
— Balayı seyahatinden, Venedik'ten dönüyorum, diye cevap verdi MacIntosh.
— Ama, yalnızsın... Karını götürmedin mi?
— Hayır. O Venedik'i daha evvel görmüştü de...

— Panjurların boyası bitti ise.. merdiveni kaldırabilirdin!

Oyun

Texas'da dört kovboy bir masa başına oturmuşlar iskambil oynuyorlardı. Biri kâğıtlarını atarak ayağa fırladı ve silâhını çekti. Oyunculardan biri sordu:

— Ne oluyor?
— Bill'i ceketinin kolundan bir as çıkarırken gördüm! dedi kovboy.
— Ne olmuş yanı? Oyun sırası onda değil miydi?...

Dua

Amerika'da, büyük bir kapitalist, Papaya giderek:

— Kiliseye bir milyon dolar yardımda bulunacağım, ama hal-ka dualarında, yani her sofraya otururken yemeğe başlarken ettikleri dua sırasında: «Tanrım, bize bugün, de Coca Cola'mızı ihsan ets» demelerini söyleyiniz.

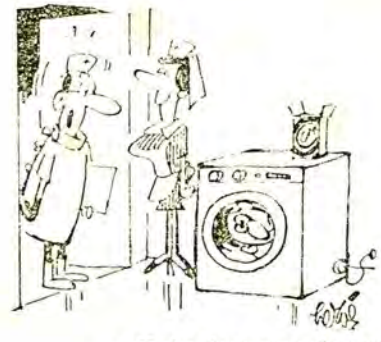
Papa büyük bir hiddetle adamı kapı dışarı attırdı.

Zengin adam yolda giderken homurdanıyordu:

— Halka dualarında hep: «Günlük ekmeğimizi ver... Günlük ekmeğimizi ver» diye tekrarlıyor... Fırıncılardan kimbilir ne para alıyordur!...

— Kocam yeni şarap şişelerini dinlen-direyim diye mahzene inmişti!..

— Keşke size onun sadece midesini yıkayınız deseydim!

Ucuz kürk

Bir Teksaslı, kazancın yolunu bulmuştu. Ucuza bol mink kürkü elde etmek üzere, minklerle iri yarı gorilleri bir kafese kapatmıştı. Çok geçmeden, yavrular dünyaya geldi. Bunu arkadaşlarına anlatırken:

— İyi olmadı, diyordu. Zira dünyaya gelen mink-gorillerin kolları anormal şekilde uzun oldu. Bir türlü müşteri bulamıyorum!

Çakmak

Avrupalı avcı, Afrika'da avlarken orman içinde yolunu şaşırır, yamyamların eline düşmüştü. Ne yapsın? Birden hatırlarına geldi. Cebindeki çakmağı çıkarıp yaktı. Çakmaktan çıkan alevle yamyamları şaşırtmak istiyordu. Düşündüğü de gerçekleşti. Bütün yamyamlar çakmağa bakıp sustular. Yavaş yavaş geri çekildiler. Ortalıkta derin bir sessizlik sarmıştı. Avcı başarısından çok memnundu. Yamyamların şefi, hayretle çakmağa bakarak yaklaştı, avcuyu tebrik etti:

— Bu yaptığın gerçek bir mucize... Çünkü ben ve bütün kabilem, ilk defa, bir defada çakıp ateş alan bir çakmak görüyoruz!

— Evet, davetinize geleceğiz tabii... Ama bu hıçkırık geçmezse, buna imkân yok!

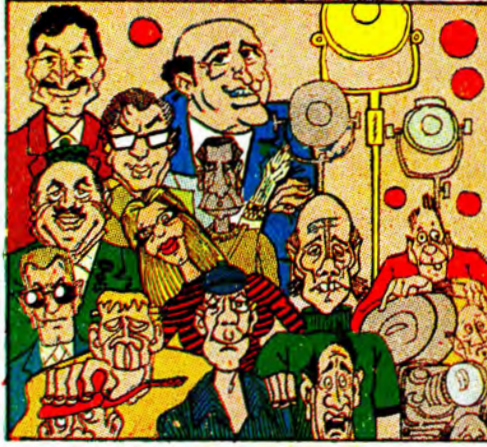
FIGÜRANIN ASKI

Yazan: Mikadder Özakman Çizen: Orhan Özokur

Siyah bir giysi giymiş göğüsler açık yarı,
Eldivenli elleri okşuyor kalçaları.

Uzun siyah saçları yüzünü gölgeliyor,
Striptiz başlarken müzik sesi geliyor.

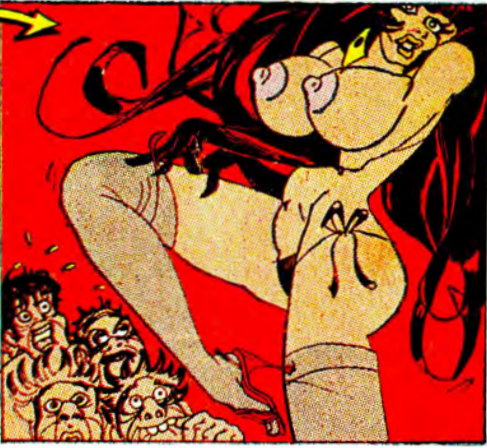
Kadın fermuarımı ha açtı, ha açacak,
Fermuar açılınca nasıl kalça çıkacak...

İşçiden yönetmene herkes onu izliyor,
Bu giysinin altında nasıl göğüs gizliyor...

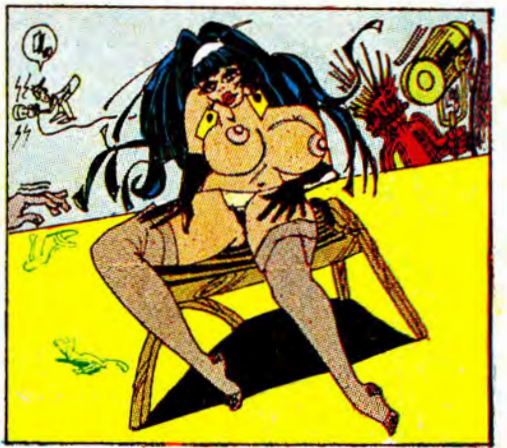
Figüran bu kadını benliğinde duymakta,
Striptiz bitmeden gözleriyle soymakta.

Belmondo'nun ağzının suyu şıp şıp akıyor,
Figüran rol kesmeden gerçek gözle bakıyor.

İpek çoraplarını tutuyor bir jartiyer,
Jartiyeri açmaya uğraşıyor bu sefer.

Sonunda çorapları jartiyerden kurtardı,
Müzikle okşadığı muntazam bacakları.

Pabuçlarını atıp oturdu sandalyeye,
Başladı çorabını elleriyle çekmeye.

Bacağının birini uzatıp ayırıyor,
Kalçadan parmağına çorabı sıyrıyor.

Kadın fermuarımı açtı beline kadar,
Çıkıverdi ortaya yusuvarlak kalçalar...

Siyah eldivenleri ak kalçayı okşuyor,
Müzik bir deniz gibi coşuyor da coşuyor...

Çorapsız beyaz bacak uzamış da kalmıştır,
Sanki güneş ışığı gibi bir renk almıştır.

Çorabının tekini atıyor seyirciye,
Kapan öpüp kokluyor, bu da bir kârdır diye...

Sünderi sıra gelmiştir ikinci çorabına,
İşçiler, figüranlar sığamıyor kabına.

Gene yere paralel bacağı uzattı,
Sıyrıp çorabını figüranlara attı.

(Devamı gelecek sayıda)